

Bruksela, dnia 24 czerwca 2009 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Notatka nr 33/2009

Inicjatywy i raporty Komisji Europejskiej maj 2009 (wybrane)

1. Wiosenne prognozy na lata 2009-2010: trudny rok 2009, lecz gospodarka UE zacznie dochodzić do równowagi dzięki działaniu środków wsparcia

W wiosennej prognozie Komisji przewiduje się, że PKB w Unii Europejskiej spadnie w tym roku o 4 proc. i zasadniczo ustabilizuje się w 2010 roku. Głównymi czynnikami powodującymi recesję są: zaostrzenie się światowego kryzysu finansowego, gwałtowny spadek handlu światowego i korekty rynkowe w niektórych gospodarkach krajowych. Jednak dzięki działaniu fiskalnych i monetarnych środków stymulacyjnych oczekuje się, że wzrost odzyska częściowo swoją siłę w ciągu 2010 roku. Rynki pracy dotkliwie odczuwają konsekwencje kryzysu, gdyż przewiduje się, że stopa bezrobocia wzrośnie w UE do 11 proc. w 2010 r. Przewiduje się, że deficyt budżetowy również gwałtownie wzrośnie, do 7,25 proc. PKB w 2010 r., odzwierciedlając zarówno spowolnienie, jak i uznaniowe działania podjęte w celu wsparcia gospodarki, zgodnie z europejskim planem naprawy gospodarczej zaproponowanym przez Komisję.

„Gospodarka europejska znajduje się w najgłębszej i mającej najszerszy zasięg recesji w czasach powojennych. Oczekuje się jednak, że ambitne działania podjęte przez rządy i banki centralne w tych wyjątkowych okolicznościach powstrzymają dalszy spadek aktywności gospodarczej w tym roku i umożliwią powrót do równowagi w roku przyszłym. Aby tak się stało musimy działać szybko i oczyszczać bilansy banków z „toksycznych aktywów” oraz, w stosownych przypadkach, dokapitalizować banki” powiedział **Joaquín Almunia**, komisarz ds. gospodarczych i walutowych.

• Ogólnoświatowy wskaźnik wzrostu znów jest dodatni

Zaostrzenie się kryzysu finansowego spowodowało gwałtowny spadek aktywności gospodarki światowej, zmniejszenie światowego handlu oraz produkcji przemysłowej w sezonie zimowym. Pogorszenie koniunktury gospodarczej miało miejsce w coraz większej liczbie krajów, a co za tym idzie w krajach wschodzących i rozwijających się. Jednak dzięki działaniu fiskalnych i monetarnych środków stymulacyjnych oraz stopniowemu zakończeniu kryzysu finansowego, przewiduje się znowu ogólnoświatowy dodatni wzrost PKB w drugiej połowie 2009 roku. Oczekuje się, że w 2010 roku ogólnoświatowy wzrost osiągnie 2 proc.

- **Głęboka recesja w UE, ale widać jej koniec**

Recesja, która rozpoczęła się w drugim kwartale 2008 roku, pogłębiła się pod koniec roku przy PKB, który zmniejszył się zarówno w UE, jak i w strefie euro o około 1,5 proc. (w ujęciu kwartalnym) w ostatnim kwartale. Analizy i obiektywne dane sugerują dalsze pogorszenie się sytuacji w pierwszym kwartale tego roku. Wszystkie państwa członkowskie odczuły pogorszenie koniunktury gospodarczej, choć ich sytuacja różni się w zależności od ich względnej podatności na kryzys finansowy, dynamiki rynków krajowych i stopnia ich otwartości.

Podczas gdy rynki finansowe stabilizują się, zaufanie inwestorów wzrasta, a zarówno pomoc budżetowa, jak i złagodzenie polityki monetarnej stopniowo przyczyniają się do wzrostu aktywności gospodarczej. Dlatego oczekuje się, że spadek PKB unormuje się pod koniec roku, a wskaźniki wzrostu będą lekko dodatnie w ciągu 2010 roku.

Recesja ma wpływ nie tylko na wszystkie państwa członkowskie, ale również na prawie wszystkie elementy związane z popytem. Szczególnie ucierpiały inwestycje sektora prywatnego, w związku z prognozowanym ograniczeniem popytu, gwałtownym spadkiem wykorzystania mocy produkcyjnych i dalszym zaostrzeniem warunków finansowania. Podobnie eksport uległ gwałtownemu ograniczeniu w związku z wyraźnym spadkiem światowego handlu. Podczas gdy konsumpcja końcowa gospodarstw domowych wciąż utrzymuje się na stosunkowo dobrym poziomie, dzięki niskim cenom ropy naftowej i niskiej inflacji, rzeczywisty dochód do dyspozycji prawdopodobnie zostanie ograniczony z powodu stopniowego pogarszania się sytuacji na rynku pracy. Jedynie spożycie zbiorowe i inwestycje publiczne będą pozytywnie wpływać na wzrost gospodarczy w bieżącym roku, częściowo dzięki budżetowym środkom stymulacyjnym wprowadzonym w ramach europejskiego planu naprawy gospodarczej.

- **Bolesny cios dla rynku pracy i finansów publicznych**

Aktywność na europejskich rynkach pracy zaczęła się zmniejszać w ciągu minionego roku, w związku z charakterystyczną, opóźnioną reakcją rynków pracy na spowolnienie gospodarcze. W nadchodzącym czasie można spodziewać się ograniczenia zatrudnienia o około 2,5 proc. zarówno w UE, jak i w strefie euro w roku bieżącym oraz dalszego ograniczenia o 1,5 proc. w 2010 roku, powodującego utratę około 8,5 mln miejsc pracy w ciągu tych dwóch lat, w przeciwieństwie do 9,5 mln miejsc pracy netto, które powstały w latach 2006-08.

Finanse publiczne również poważnie ucierpiały z powodu recesji przy deficycie budżetowym, który ma w bieżącym roku wzrosnąć w UE ponad dwukrotnie (z 2,3 proc. PKB w 2008 roku do 6 proc.) oraz rosnąć dalej w 2010 r. (do 7,25 proc.). Gwałtowne pogorszenie się ogólnej sytuacji budżetowej wynika częściowo z samego spowolnienia gospodarczego, gdyż automatyczne stabilizatory są stosunkowo istotne w Europie, lecz również odzwierciedla znaczne budżetowe środki stymulacyjne mające na celu wsparcie aktywności gospodarczej.

- **Tymczasowo bardzo niska inflacja**

W ostatnich miesiącach inflacja bardzo spadła i prognozuje się jej dalszy spadek w drugim i trzecim kwartale bieżącego roku, ze względu na dalsze efekty bazowe, słabe prognozy gospodarcze oraz zakładany spadek cen surowców. Ogółem prognozuje się, że inflacja mierzona za pomocą wskaźnika HICP będzie nieco niższa od 1 proc. w UE (oraz 0,5 proc. w

strefie euro) w 2009 roku oraz osiągnięcie minimum w trzecim kwartale w obu obszarach. Oczekuje się, że inflacja mierzona za pomocą wskaźnika HICP stopniowo wzrośnie do około 1,25 proc. w przyszłym roku, ponieważ efekty bazowe wcześniejszych gwałtownych zmian cen energii i żywności przestaną tej jesieni wpływać na roczne tempo jej wzrostu tej jesieni.

PROGNOZY WIOSENNE 2009

GLÓWNE WSKAŹNIKI EKONOMICZNE 1992 - 2010

(a) PKB w cenach stałych (roczna zmiana %)

	5-letnia średnia							Szacunek 2008	Prognoza 2009	Scenariusz (niezmienione działania) 2010	
	1992-96	1997-01	2002-06	2004	2005	2006	2007				
BE	1.5	2.6	2.1	3.0	1.8	3.0	2.8	1.2	-3.5	-0.2	BE
DE	1.4	2.1	0.9	1.2	0.8	3.0	2.5	1.3	-5.4	0.3	DE
IE	6.1	9.1	5.5	4.7	6.4	5.7	6.0	-2.3	-9.0	-2.6	IE
EL	1.1	3.8	4.3	4.9	2.9	4.5	4.0	2.9	-0.9	0.1	EL
ES	1.5	4.4	3.3	3.3	3.6	3.9	3.7	1.2	-3.2	-1.0	ES
FR	1.2	3.0	1.7	2.5	1.9	2.2	2.2	0.7	-3.0	-0.2	FR
IT	1.2	2.0	0.9	1.5	0.7	2.0	1.6	-1.0	-4.4	0.1	IT
CY	5.5	4.2	3.3	4.2	3.9	4.1	4.4	3.7	0.3	0.7	CY
LU	2.6	6.3	4.4	4.5	5.2	6.4	5.2	-0.9	-3.0	0.1	LU
MT	5.0	3.4	2.1	1.3	3.7	3.2	3.6	1.6	-0.9	0.2	MT
NL	2.5	3.7	1.6	2.2	2.0	3.4	3.5	2.1	-3.5	-0.4	NL
AT	1.8	2.6	2.2	2.5	2.9	3.4	3.1	1.8	-4.0	-0.1	AT
PT	1.6	3.8	0.7	1.5	0.9	1.4	1.9	0.0	-3.7	-0.8	PT
SI	2.0	4.2	4.3	4.3	4.3	5.9	6.8	3.5	-3.4	0.7	SI
SK	-	2.7	5.9	5.2	6.5	8.5	10.4	6.4	-2.6	0.7	SK
FI	1.3	4.6	2.9	3.7	2.8	4.9	4.2	0.9	-4.7	0.2	FI
€ area	1.5	2.8	1.7	2.2	1.7	2.9	2.7	0.8	-4.0	-0.1	€ area
BG	-2.8	2.0	5.7	6.6	6.2	6.3	6.2	6.0	-1.6	-0.1	BG
CZ	2.3	1.2	4.6	4.5	6.3	6.8	6.0	3.2	-2.7	0.3	CZ
DK	2.6	2.4	1.8	2.3	2.4	3.3	1.6	-1.1	-3.3	0.3	DK
EE	-	6.6	8.4	7.5	9.2	10.4	6.3	-3.6	-10.3	-0.8	EE
LV	-8.8	6.3	9.0	8.7	10.6	12.2	10.0	-4.6	-13.1	-3.2	LV
LT	-8.4	5.0	8.0	7.4	7.8	7.8	8.9	3.0	-11.0	-4.7	LT
HU	0.6	4.6	4.3	4.8	4.0	4.1	1.1	0.5	-6.3	-0.3	HU
PL	4.9	4.4	4.1	5.3	3.6	6.2	6.6	4.8	-1.4	0.8	PL
RO	1.4	-0.9	6.2	8.5	4.2	7.9	6.2	7.1	-4.0	0.0	RO
SE	1.2	3.3	3.2	4.1	3.3	4.2	2.6	-0.2	-4.0	0.8	SE
UK	2.5	3.4	2.5	2.8	2.1	2.8	3.0	0.7	-3.8	0.1	UK
EU	1.4	2.9	2.0	2.5	2.0	3.1	2.9	0.9	-4.0	-0.1	EU
US	3.3	3.5	2.7	3.6	2.9	2.8	2.0	1.1	-2.9	0.9	US
JP	1.4	0.5	1.7	2.7	1.9	2.0	2.4	-0.7	-5.3	0.1	JP

(b) Nakłady brutto na środki trwałe (wyposażenie) (roczna zmiana %)

	5-letnia średnia							Szacunek 2008	Prognoza 2009	Scenariusz (niezmienione działania) 2010	
	1992-96	1997-01	2002-06	2004	2005	2006	2007				
BE	-0.5	6.2	2.0	7.5	5.4	5.1	8.2	7.4	-9.0	-2.0	BE
DE	-2.9	6.3	2.9	4.6	6.0	11.1	6.9	5.3	-19.7	-5.5	DE
IE	9.0	10.0	5.6	9.5	21.7	-4.5	14.1	-20.0	-20.0	-5.0	IE
EL	7.4	10.9	10.7	12.7	-1.0	14.2	9.1	-9.6	-9.5	1.5	EL
ES	-0.1	9.1	5.1	5.1	9.2	10.2	10.0	-1.1	-23.3	-9.6	ES
FR	0.8	7.6	1.2	2.3	3.2	2.8	5.8	-0.5	-11.4	-4.4	FR
IT	0.1	5.2	1.3	3.0	1.7	5.1	3.0	-4.6	-17.8	0.3	IT
CY	-	-	4.3	16.1	-5.6	15.3	4.5	21.7	1.2	1.2	CY
LU	-4.2	11.0	2.2	20.8	4.6	2.5	22.2	0.0	-15.0	-4.0	LU
MT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	MT
NL	4.5	6.2	2.4	-2.2	3.4	12.6	9.8	5.2	-9.4	-0.6	NL
AT	0.9	2.9	0.5	-1.8	6.9	-0.8	5.9	1.2	-17.9	0.1	AT
PT	1.1	9.1	-0.2	5.1	1.0	6.6	8.0	3.9	-17.2	-8.6	PT
SI	9.6	11.8	8.1	9.4	5.1	15.6	9.6	3.5	-13.3	-0.5	SI
SK	-	1.8	4.4	3.5	22.0	-6.3	4.2	19.6	-4.1	0.1	SK
FI	-1.4	6.7	1.2	0.4	-0.2	4.1	11.7	3.7	-12.0	-2.9	FI
€ area	-	6.9	2.6	3.7	4.8	7.2	6.9	0.6	-16.4	-3.6	€ area
BG	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	BG
CZ	17.0	5.6	3.2	5.2	1.2	8.1	5.2	10.5	-5.9	-0.5	CZ
DK	3.4	6.2	2.8	3.2	1.6	13.2	5.4	-3.7	-13.0	0.2	DK
EE	-	-	-	-	-	-	-	-9.0	-15.0	2.2	EE
LV	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	LV
LT	-	13.5	15.2	32.1	11.5	16.8	18.3	-18.9	-19.0	-8.3	LT
HU	-	-	-	-	-	-	-	1.5	-12.5	-1.5	HU
PL	-	7.1	4.8	9.0	9.9	17.1	22.7	14.8	-9.2	1.0	PL
RO	6.2	9.9	14.9	8.9	18.9	23.5	27.1	19.0	-7.0	-1.0	RO
SE	5.1	5.9	5.2	3.9	12.3	9.3	10.1	7.2	-17.5	-5.7	SE
UK	4.6	8.1	2.3	7.9	1.7	4.0	9.4	-3.2	-12.7	-7.9	UK
EU	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	EU

Uwaga: - Jak dotychczas, prognozy oparte są, inter alia, na założeniu technicznym "niezmienionych działań".

Oznacza to, że specyficzne działania, szczególnie w dziedzinie budżetowej, które nie zostały ujawnione, nie są wzięte pod uwagę. W wyniku tego, prognozy na 2010 są głównie ekstrapolacją obecnych trendów.

PROGNOZY WIOSENNE 2009

GLÓWNE WSKAŹNIKI EKONOMICZNE 1992 - 2010

(c) Ogólne zatrudnienie (roczna zmiana %)

	5-letnia średnia							Szacunek 2008	Prognoza 2009	Scenariusz (niezmienione działania) 2010	
	1992-96	1997-01	2002-06	2004	2005	2006	2007				
BE	0.1	1.3	0.7	0.7	1.3	1.4	1.8	1.6	-1.2	-1.5	BE
DE	-1.4	0.0	-0.7	-0.4	-0.5	0.2	1.6	1.4	-1.5	-2.2	DE
IE	2.5	5.6	3.2	3.1	4.7	4.3	3.6	-0.9	-9.0	-4.0	IE
EL	1.0	0.7	1.7	2.3	1.0	2.1	1.3	1.2	-1.1	-0.1	EL
ES	-0.3	4.1	2.8	2.7	3.2	3.2	2.9	-0.6	-5.3	-2.7	ES
FR	-0.5	1.7	0.5	0.1	0.6	0.8	1.7	0.6	-2.2	-1.2	FR
IT	-0.9	1.1	0.8	0.4	0.2	1.5	1.0	-0.1	-3.3	-0.6	IT
CY	-	1.6	3.0	3.8	3.6	1.8	3.2	2.6	-0.4	0.1	CY
LU	2.5	4.7	2.8	2.2	2.9	3.6	4.5	4.7	0.5	-0.8	LU
MT	1.5	0.8	0.7	-0.6	1.3	1.3	3.0	1.1	-0.5	0.2	MT
NL	1.0	2.4	-0.1	-1.0	0.0	1.9	2.3	1.8	-1.0	-2.8	NL
AT	0.0	0.8	0.6	0.3	1.2	1.4	1.8	1.5	-2.7	-0.9	AT
PT	-0.8	2.1	0.0	-0.1	-0.3	0.5	0.0	0.4	-1.4	-0.6	PT
SI	-	0.2	0.6	0.3	-0.1	1.5	3.0	2.9	-4.7	-0.6	SI
SK	-	-1.1	0.9	-0.2	1.4	2.3	2.1	2.9	-1.7	0.4	SK
FI	-2.3	2.3	0.9	0.4	1.3	1.8	2.2	1.5	-2.9	-0.8	FI
€ area	-0.6	1.4	0.6	0.5	0.7	1.4	1.7	0.7	-2.6	-1.5	€ area
BG	-1.6	-0.4	2.4	2.6	2.7	3.3	2.8	3.3	-2.2	-1.0	BG
CZ	-	-0.8	0.4	0.1	1.1	1.7	2.7	1.2	-1.7	-1.3	CZ
DK	0.1	1.0	0.3	-0.6	1.0	2.0	2.7	1.0	-2.2	-2.0	DK
EE	-5.2	-1.8	1.9	0.1	1.8	5.6	0.4	0.2	-7.3	-3.3	EE
LV	-7.4	0.3	2.2	1.1	1.7	4.7	3.6	0.7	-8.9	-3.3	LV
LT	-2.7	-2.1	2.0	0.0	2.5	1.8	2.8	-0.5	-7.7	-2.4	LT
HU	-	1.3	0.3	-0.5	0.4	0.9	-0.1	-1.2	-3.0	-2.0	HU
PL	-	-1.0	0.5	1.3	2.3	3.3	4.1	4.0	-2.3	-1.4	PL
RO	-2.8	-1.8	-1.1	-1.7	-1.5	0.7	0.4	0.3	-2.2	0.6	RO
SE	-1.9	1.4	0.1	-0.7	0.3	1.7	2.2	0.9	-2.4	-2.3	SE
UK	0.0	1.2	0.9	1.1	1.0	0.9	0.7	-0.7	-2.4	-0.9	UK
EU	-	0.9	0.6	0.5	0.8	1.5	1.7	0.7	-2.6	-1.4	EU

(d) Liczba bezrobotnych (% cywilnej siły roboczej)

	5-letnia średnia							Szacunek 2008	Prognoza 2009	Scenariusz (niezmienione działania) 2010	
	1992-96	1997-01	2002-06	2004	2005	2006	2007				
BE	8.9	8.1	8.2	8.4	8.5	8.3	7.5	7.0	8.5	10.3	BE
DE	7.8	8.4	9.6	9.8	10.7	9.8	8.4	7.3	8.6	10.4	DE
IE	13.9	6.3	4.5	4.5	4.4	4.5	4.6	6.3	13.3	16.0	IE
EL	8.8	10.9	9.9	10.5	9.9	8.9	8.3	7.7	9.1	9.7	EL
ES	17.8	13.1	10.1	10.6	9.2	8.5	8.3	11.3	17.3	20.5	ES
FR	11.0	10.0	9.1	9.3	9.2	9.2	8.3	7.8	9.6	10.7	FR
IT	10.3	10.6	7.9	8.1	7.7	6.8	6.1	6.8	8.8	9.4	IT
CY	-	3.9	4.5	4.7	5.3	4.6	4.0	3.8	4.7	6.0	CY
LU	2.7	2.4	4.1	5.0	4.6	4.6	4.2	4.9	5.9	7.0	LU
MT	5.2	6.8	7.4	7.4	7.2	7.1	6.4	5.9	7.1	7.6	MT
NL	6.2	3.4	3.9	4.6	4.7	3.9	3.2	2.8	3.9	6.2	NL
AT	3.9	4.0	4.7	4.9	5.2	4.8	4.4	3.8	6.0	7.1	AT
PT	6.2	4.9	6.7	6.7	7.7	7.8	8.1	7.7	9.1	9.8	PT
SI	-	6.9	6.4	6.3	6.5	6.0	4.9	4.4	6.6	7.4	SI
SK	-	15.8	16.8	18.2	16.3	13.4	11.1	9.5	12.0	12.1	SK
FI	14.9	10.6	8.6	8.8	8.4	7.7	6.9	6.4	8.9	9.3	FI
€ area	10.2	9.3	8.7	9.0	9.0	8.3	7.5	7.5	9.9	11.5	€ area
BG	14.1	16.4	12.6	12.1	10.1	9.0	6.9	5.6	7.3	7.8	BG
CZ	-	7.3	7.7	8.3	7.9	7.2	5.3	4.4	6.1	7.4	CZ
DK	7.8	4.8	4.8	5.5	4.8	3.9	3.8	3.3	5.2	6.6	DK
EE	-	11.1	8.8	9.7	7.9	5.9	4.7	5.5	11.3	14.1	EE
LV	13.8	14.0	9.8	10.4	8.9	6.8	6.0	7.5	15.7	16.0	LV
LT	5.0	13.3	10.3	11.4	8.3	5.6	4.3	5.8	13.8	15.9	LT
HU	10.3	7.3	6.5	6.1	7.2	7.5	7.4	7.8	9.5	11.2	HU
PL	13.4	13.8	18.1	19.0	17.8	13.9	9.6	7.1	9.9	12.1	PL
RO	5.8	6.4	7.6	8.1	7.2	7.3	6.4	5.8	8.0	7.7	RO
SE	8.5	7.1	6.2	6.3	7.4	7.0	6.1	6.2	8.4	10.4	SE
UK	9.1	5.8	5.0	4.7	4.8	5.4	5.3	5.6	8.2	9.4	UK
EU	9.8	8.8	8.8	9.0	8.9	8.2	7.1	7.0	9.4	10.9	EU

Uwaga : - Jak dotychczas, prognozy oparte są, inter alia, na założeniu technicznym "niezmienionych działań".

Oznacza to, że specyficzne działania, szczególnie w dziedzinie budżetowej, które nie zostały ujawnione, nie są wzięte pod uwagę. W wyniku tego, prognozy na 2010 są głównie ekstrapolacją obecnych trendów.

PROGNOZY WIOSENNE 2009

GLÓWNE WSKAŹNIKI EKONOMICZNE 1992 - 2010

(e) Inflacja (1) (zmiana roczna %)

	5-letnia średnia							Szacunek 2008	Prognoza 2009	Scenariusz (niezmienione działania) 2010	
	1992-96	1997-01	2002-06	2004	2005	2006	2007				
BE	1.8	1.7	2.0	1.9	2.5	2.3	1.8	4.5	0.3	1.2	BE
DE	2.4	1.2	1.6	1.8	1.9	1.8	2.3	2.8	0.3	0.7	DE
IE	2.8	3.0	3.2	2.3	2.2	2.7	2.9	3.1	-1.3	0.4	IE
EL	11.6	3.7	3.4	3.0	3.5	3.3	3.0	4.2	1.8	2.3	EL
ES	4.9	2.4	3.3	3.1	3.4	3.6	2.8	4.1	-0.1	1.4	ES
FR	1.6	1.2	2.1	2.3	1.9	1.9	1.6	3.2	0.2	0.9	FR
IT	5.1	2.1	2.4	2.3	2.2	2.2	2.0	3.5	0.8	1.8	IT
CY	-	2.7	2.6	1.9	2.0	2.2	2.2	4.4	1.1	2.0	CY
LU	2.8	1.9	2.9	3.2	3.8	3.0	2.7	4.1	-0.6	2.0	LU
MT	-	3.1	2.5	2.7	2.5	2.6	0.7	4.7	1.0	1.8	MT
NL	2.4	2.6	2.1	1.4	1.5	1.7	1.6	2.2	1.4	0.9	NL
AT	2.5	1.3	1.7	2.0	2.1	1.7	2.2	3.2	0.5	1.1	AT
PT	5.7	2.7	2.9	2.5	2.1	3.0	2.4	2.7	-0.3	1.7	PT
SI	45.8	8.0	4.3	3.7	2.5	2.5	3.8	5.5	0.7	2.0	SI
SK	-	8.5	5.3	7.5	2.8	4.3	1.9	3.9	2.0	2.4	SK
FI	1.9	1.9	1.1	0.1	0.8	1.3	1.6	3.9	1.3	1.1	FI
€ area	3.5	1.7	2.2	2.2	2.2	2.2	2.1	3.3	0.4	1.2	€ area
BG	80.5	-	5.5	6.1	6.0	7.4	7.6	12.0	3.9	3.6	BG
CZ	11.2	5.6	1.5	2.6	1.6	2.1	3.0	6.3	1.1	1.6	CZ
DK	1.7	2.1	1.8	0.9	1.7	1.9	1.7	3.6	0.9	1.4	DK
EE	-	6.1	3.3	3.0	4.1	4.4	6.7	10.6	0.6	0.5	EE
LV	-	3.9	4.9	6.2	6.9	6.6	10.1	15.3	4.6	-0.7	LV
LT	-	3.9	1.4	1.2	2.7	3.8	5.8	11.1	3.6	-0.4	LT
HU	-	12.3	4.8	6.8	3.5	4.0	7.9	6.0	4.4	4.1	HU
PL	31.6	9.8	1.9	3.6	2.2	1.3	2.6	4.2	2.6	1.9	PL
RO	117.3	63.2	12.9	11.9	9.1	6.6	4.9	7.9	5.8	3.5	RO
SE	3.1	1.5	1.5	1.0	0.8	1.5	1.7	3.3	1.6	0.7	SE
UK	3.4	1.3	1.7	1.3	2.1	2.3	2.3	3.6	1.0	1.3	UK
EU	20.9	4.3	2.3	2.3	2.3	2.3	2.4	3.7	0.9	1.3	EU
US	2.3	1.8	2.4	2.6	2.9	2.8	2.6	3.3	-0.4	0.0	US
JP	0.2	-0.2	-0.8	-0.7	-0.8	-0.2	-0.4	0.5	-1.4	-0.6	JP

(1) Ceny konsumpcyjne (zharmonizowany wskaźnik) od 1996 dla UE; dla pozostałych: deflator konsumpcji prywatnej.

(f) Saldo obrotów bieżących (w % of PKB)

	5-letnia średnia							Szacunek 2008	Prognoza 2009	Scenariusz (niezmienione działania) 2010	
	1992-96	1997-01	2002-06	2004	2005	2006	2007				
BE	4.6	4.8	3.7	3.8	2.9	2.5	2.4	-1.7	-2.0	-2.2	BE
DE	-1.1	-0.8	4.1	4.8	5.3	6.3	7.6	6.6	3.6	3.4	DE
IE	2.6	0.7	-1.2	0.0	-3.1	-3.5	-5.4	-4.6	-1.8	-0.4	IE
EL	-0.6	-7.0	-11.5	-10.4	-10.6	-11.4	-14.0	-12.7	-11.5	-11.9	EL
ES	-1.4	-2.4	-6.0	-5.9	-7.5	-9.0	-10.1	-9.5	-6.9	-6.3	ES
FR	0.5	1.9	-0.7	-0.6	-1.8	-2.1	-2.8	-3.8	-4.3	-4.6	FR
IT	1.0	1.2	-1.0	-0.5	-1.2	-2.0	-1.8	-3.0	-2.6	-2.7	IT
CY	-	-4.3	-4.8	-5.0	-5.9	-7.0	-11.7	-18.2	-13.9	-13.5	CY
LU	12.8	10.0	10.4	11.8	11.0	10.4	9.8	6.4	6.1	5.6	LU
MT	-	-6.4	-4.9	-6.0	-8.7	-9.2	-6.1	-7.4	-7.6	-7.8	MT
NL	4.6	4.8	7.6	8.6	7.5	9.8	9.8	6.8	5.7	5.0	NL
AT	-2.5	-1.4	2.3	2.2	2.1	2.5	3.3	3.3	2.7	2.4	AT
PT	-3.1	-8.7	-8.6	-7.8	-9.8	-10.4	-9.7	-11.9	-9.8	-9.5	PT
SI	2.5	-1.8	-1.4	-2.6	-1.8	-2.4	-4.0	-6.1	-4.6	-4.4	SI
SK	-	-6.4	-7.3	-6.6	-8.6	-7.4	-5.1	-6.8	-7.5	-7.1	SK
FI	0.7	7.2	5.9	6.7	3.9	4.9	4.0	2.2	1.4	1.0	FI
€ area	0.3	0.4	0.5	1.0	0.2	0.2	0.2	-0.8	-1.4	-1.5	€ area
BG	-4.3	-2.7	-9.0	-6.5	-11.5	-18.6	-22.5	-24.8	-18.8	-17.2	BG
CZ	-2.1	-4.1	-4.4	-5.5	-1.7	-2.2	-1.5	-3.1	-3.2	-3.3	CZ
DK	1.8	1.2	3.2	3.0	4.3	2.9	0.7	2.0	0.4	-0.6	DK
EE	-	-7.5	-12.2	-12.4	-10.1	-16.7	-18.3	-9.1	-1.1	-3.1	EE
LV	6.0	-7.3	-12.5	-12.8	-12.5	-22.5	-22.5	-13.6	-1.5	-1.9	LV
LT	-	-8.6	-7.4	-7.5	-7.1	-10.4	-15.1	-12.2	-1.9	0.7	LT
HU	-	-7.6	-7.8	-9.0	-7.8	-7.4	-6.2	-8.4	-5.0	-4.8	HU
PL	0.6	-4.0	-2.4	-4.1	-1.2	-3.0	-5.1	-5.3	-4.7	-3.7	PL
RO	-	-5.0	-6.3	-5.8	-8.9	-10.6	-13.5	-12.3	-7.4	-6.1	RO
SE	1.3	4.6	6.7	6.7	6.1	8.5	9.0	6.2	7.0	7.4	SE
UK	-1.4	-1.5	-2.3	-2.1	-2.6	-3.4	-2.9	-1.5	-2.8	-2.8	UK
EU	-0.1	0.0	0.0	0.3	-0.2	-0.5	-0.6	-1.1	-1.5	-1.6	EU

Uwaga : - Jak dotychczas, prognozy oparte są, inter alia, na założeniu technicznym "niezmienionych działań".

Oznacza to, że specyficzne działania, szczególnie w dziedzinie budżetowej, które nie zostały ujawnione, nie są wzięte pod uwagę. W wyniku tego, prognozy na 2010 są głównie ekstrapolacją obecnych trendów.

PROGNOZY WIOSENNE 2009

GLÓWNE WSKAŹNIKI EKONOMICZNE 1992 - 2010

(g) Saldo sektora publicznego (General government) (w % PKB) (1)

	5-letnia średnia							Szacunek	Prognoza	Scenariusz (niezmienione działania) 2010	
	1992-96	1997-01	2002-06	2004	2005	2006	2007				
BE	-5.4	-0.6	-0.5	-0.3	-2.7	0.3	-0.2	-1.2	-4.5	-6.1	BE
DE	-3.0	-1.6	-3.3	-3.8	-3.3	-1.5	-0.2	-0.1	-3.9	-5.9	DE
IE	-1.7	2.4	1.2	1.4	1.7	3.0	0.2	-7.1	-12.0	-15.6	IE
EL	-9.8	-4.2	-5.2	-7.5	-5.1	-2.8	-3.6	-5.0	-5.1	-5.7	EL
ES	-5.6	-1.9	0.4	-0.3	1.0	2.0	2.2	-3.8	-8.6	-9.8	ES
FR	-4.9	-2.1	-3.2	-3.6	-2.9	-2.3	-2.7	-3.4	-6.6	-7.0	FR
IT	-8.3	-2.2	-3.5	-3.5	-4.3	-3.3	-1.5	-2.7	-4.5	-4.8	IT
CY	-	-	-3.7	-4.1	-2.4	-1.2	3.4	0.9	-1.9	-2.6	CY
LU	1.6	4.5	0.6	-1.1	0.0	1.4	3.6	2.6	-1.5	-2.8	LU
MT	-	-7.6	-5.1	-4.7	-2.9	-2.6	-2.2	-4.7	-3.6	-3.2	MT
NL	-3.3	0.0	-1.3	-1.7	-0.3	0.6	0.3	1.0	-3.4	-6.1	NL
AT	-4.1	-1.6	-1.9	-4.4	-1.6	-1.6	-0.5	-0.4	-4.2	-5.3	AT
PT	-4.7	-3.4	-3.8	-3.4	-6.1	-3.9	-2.6	-2.6	-6.5	-6.7	PT
SI	-	-2.9	-2.0	-2.2	-1.4	-1.3	0.5	-0.9	-5.5	-6.5	SI
SK	-	-7.6	-3.9	-2.4	-2.8	-3.5	-1.9	-2.2	-4.7	-5.4	SK
FI	-5.8	2.8	3.2	2.4	2.8	4.0	5.2	4.2	-0.8	-2.9	FI
€ area	-5.0	-1.6	-2.5	-2.9	-2.5	-1.3	-0.6	-1.9	-5.3	-6.5	€ area
BG	-	1.5	1.1	1.6	1.9	3.0	0.1	1.5	-0.5	-0.3	BG
CZ	-	-4.4	-4.5	-3.0	-3.6	-2.6	-0.6	-1.5	-4.3	-4.9	CZ
DK	-2.5	1.0	2.6	2.0	5.2	5.2	4.5	3.6	-1.5	-3.9	DK
EE	-	-0.5	1.6	1.7	1.5	2.9	2.7	-3.0	-3.0	-3.9	EE
LV	-	-1.5	-1.2	-1.0	-0.4	-0.5	-0.4	-4.0	-11.1	-13.6	LV
LT	-	-4.9	-1.1	-1.5	-0.5	-0.4	-1.0	-3.2	-5.4	-8.0	LT
HU	-	-5.3	-7.9	-6.4	-7.8	-9.2	-4.9	-3.4	-3.4	-3.9	HU
PL	-	-3.9	-5.0	-5.7	-4.3	-3.9	-1.9	-3.9	-6.6	-7.3	PL
RO	-	-4.1	-1.6	-1.2	-1.2	-2.2	-2.5	-5.4	-5.1	-5.6	RO
SE	-7.7	1.2	0.7	0.8	2.3	2.5	3.8	2.5	-2.6	-3.9	SE
UK	-6.1	0.6	-3.0	-3.4	-3.4	-2.7	-2.7	-5.5	-11.5	-13.8	UK
EU	-	-1.4	-2.5	-2.9	-2.4	-1.4	-0.8	-2.3	-6.0	-7.3	EU

(1) Saldo obejmuje w latach 2000-2005 jednorazowe rozliczenia związane z licencjami UMTS.

(h) Dług sektora publicznego (General government) (w % PKB)

								Szacunek	Prognoza	Scenariusz (niezmienione działania) 2010	
	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007				
BE	106.5	103.4	98.6	94.3	92.2	87.9	84.0	89.6	95.7	100.9	BE
DE	58.8	60.3	63.8	65.6	67.8	67.6	65.1	65.9	73.4	78.7	DE
IE	35.5	32.2	31.1	29.4	27.5	24.9	25.0	43.2	61.2	79.7	IE
EL	102.9	101.5	97.8	98.6	98.8	95.9	94.8	97.6	103.4	108.0	EL
ES	55.5	52.5	48.7	46.2	43.0	39.6	36.2	39.5	50.8	62.3	ES
FR	56.9	58.8	62.9	64.9	66.4	63.7	63.8	68.0	79.7	86.0	FR
IT	108.8	105.7	104.4	103.8	105.8	106.5	103.5	105.8	113.0	116.1	IT
CY	60.7	64.6	68.9	70.2	69.1	64.6	59.4	49.1	47.5	47.9	CY
LU	6.5	6.5	6.2	6.3	6.1	6.7	6.9	14.7	16.0	16.4	LU
MT	62.1	60.1	69.3	72.2	69.8	63.7	62.1	64.1	67.0	68.9	MT
NL	50.7	50.5	52.0	52.4	51.8	47.4	45.6	58.2	57.0	63.1	NL
AT	67.0	66.4	65.4	64.8	63.7	62.0	59.4	62.5	70.4	75.2	AT
PT	52.9	55.5	56.9	58.3	63.6	64.7	63.5	66.4	75.4	81.5	PT
SI	27.4	28.1	27.5	27.2	27.0	26.7	23.4	22.8	29.3	34.9	SI
SK	48.9	43.4	42.4	41.4	34.2	30.4	29.4	27.6	32.2	36.3	SK
FI	42.3	41.3	44.4	44.2	41.4	39.2	35.1	33.4	39.7	45.7	FI
€ area	68.2	68.0	69.1	69.5	70.0	68.3	66.0	69.3	77.7	83.8	€ area
BG	67.3	53.6	45.9	37.9	29.2	22.7	18.2	14.1	16.0	17.3	BG
CZ	25.1	28.5	30.1	30.4	29.8	29.6	28.9	29.8	33.7	37.9	CZ
DK	47.4	46.8	45.8	44.5	37.1	31.3	26.8	33.3	32.5	33.7	DK
EE	4.8	5.6	5.5	5.0	4.5	4.3	3.5	4.8	6.8	7.8	EE
LV	14.0	13.5	14.6	14.9	12.4	10.7	9.0	19.5	34.1	50.1	LV
LT	23.1	22.3	21.1	19.4	18.4	18.0	17.0	15.6	22.6	31.9	LT
HU	52.1	55.8	58.1	59.4	61.7	65.6	65.8	73.0	80.8	82.3	HU
PL	37.6	42.2	47.1	45.7	47.1	47.7	44.9	47.1	53.6	59.7	PL
RO	25.7	24.9	21.5	18.7	15.8	12.4	12.7	13.6	18.2	22.7	RO
SE	54.4	52.6	52.3	51.2	51.0	45.9	40.5	38.0	44.0	47.2	SE
UK	37.7	37.5	38.7	40.6	42.3	43.4	44.2	52.0	68.4	81.7	UK
EU	60.9	60.3	61.8	62.2	62.7	61.3	58.7	61.5	72.6	79.4	EU

Uwaga: - Jak dotychczas, prognozy oparte są, inter alia, na założeniu technicznym "niezmienionych działań".

Oznacza to, że specyficzne działania, szczególnie w dziedzinie budżetowej, które nie zostały ujawnione, nie są wzięte pod uwagę. W wyniku tego, prognozy na 2010 są głównie ekstrapolacją obecnych trendów.

- **Pozostają istotne wątpliwości**

Podczas gdy ogólnoswiatowa gospodarka musi zmierzyć się ze swoją najgorszą recesją od czasów drugiej wojny światowej, prognozy dotyczące gospodarki i inflacji charakteryzują się dużą niepewnością. Ryzyko gorszych od oczekiwanych prognoz opiera się w szczególności na skutkach kryzysu finansowego i sile reakcji między różnymi sektorami gospodarki. Z drugiej strony fiskalne i monetarne środki stymulacyjne mogą być skuteczniejsze, niż się oczekuje, przy przywracaniu stabilności i zaufania na rynkach finansowych i wspieraniu działalności gospodarczej. Ryzyko w stosunku do prognoz związanych z inflacją wydaje się niewielkie w bieżącym roku, co wynika z możliwego rozwoju sytuacji w zakresie cen surowców oraz tendencji związanych z ustaleniem cen i zarobków.

Bardziej szczegółowe sprawozdanie dostępne jest na stronie:

http://ec.europa.eu/economy_finance/thematic_articles/article14927_en.htm

2. Droga do ożywienia gospodarczego: według komisarzy Hübner i Špidli polityka spójności pomoże Europie wyjść z kryzysu

Komisarze **Danuta Hübner** (ds. polityki regionalnej) i **Vladimír Špidla** (ds. zatrudnienia, spraw społecznych i równości szans) wyrazili w dniu 5 maja br. zadowolenie z powodu zaakceptowania przez Radę i Parlament Europejski pakietu dotyczącego walki z kryzysem gospodarczym w ramach polityki spójności. Ten kompleksowy pakiet obejmuje szereg środków, od potężnego zastrzyku gotówki w formie dodatkowych płatności zaliczkowych z funduszy strukturalnych, do przyspieszonych procedur realizacji projektów oraz możliwości współfinansowania przez UE inwestycji poprawiających efektywność energetyczną budownictwa mieszkaniowego. Państwa członkowskie otrzymały już dodatkowe płatności zaliczkowe w kwocie 6,25 mld euro – w połowie kwietnia wypłacono 4,5 mld euro z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, a niewiele później kolejnych 1,5 mld euro z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS).

Komentując te decyzje, komisarz **Hübner** stwierdziła: „Polityka spójności pomaga Europie wyjść z kryzysu. Doskonała współpraca Komisji Europejskiej, państw członkowskich, Parlamentu Europejskiego, Komitetu Regionów UE i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego pozwoliła nam na szybkie i zdecydowane działania. Wzywamy teraz państwa członkowskie i regiony do pełnego wykorzystania wszystkich możliwości oferowanych w ramach europejskiej polityki spójności oraz do przeznaczania wsparcia UE na projekty dobrej jakości. Oczekujemy znaczącego wpływu tych środków na gospodarkę, szczególnie w sektorze budowlanym.”

Komisarz **Špidla** dodał: „Na poziomie europejskim naszym priorytetem w czasie obecnego kryzysu są ludzie – zachowanie przez nich pracy, a w przypadku tych, którzy ją stracili, jak najszybszy powrót do zatrudnienia. Europejski Fundusz Społeczny pomaga tysiącom Europejczyków w nabywaniu kwalifikacji i przekwalifikowaniu, podnosząc ich szanse na rynku pracy. Dzięki osiągniętemu właśnie porozumieniu będziemy mogli w jeszcze większym zakresie pomóc osobom, które straciły pracę lub którym grozi bezrobocie w związku z kryzysem. Ponadto mniejsze organizacje będą mogły lepiej i w łatwiejszy sposób wspierać osoby najbardziej narażone na skutki kryzysu.”

- **Mocne wsparcie dla państw członkowskich i regionów**

Pod koniec 2008 r. Komisja zaproponowała szereg zmian w rozporządzeniach dotyczących Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i Funduszu Spójności. Parlament Europejski zgodził się na zmiany legislacyjne w dniu 2 kwietnia. Dzisiaj nowe przepisy zostały zaakceptowane także przez ministrów państw członkowskich na posiedzeniu Rady ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) i wejdą w życie do końca maja.

Celem zastrzyku gotówki w kwocie 6,25 mld euro dla 27 państw członkowskich jest stymulacja wdrażania projektów oraz pomoc w ochronie i tworzeniu miejsc pracy. Za sprawą dodatkowych płatności zaliczkowych suma przedpłat od 2007 r. zbliża się do 30 mld euro (zob. w załączniku kwoty przeznaczone dla poszczególnych państw członkowskich), co stanowi niemal 9 % całego budżetu polityki spójności na lata 2007-2013 (wynoszącego **347 mld euro**). Pakiet obejmuje także następujące zmiany:

- **Możliwość natychmiastowego finansowania „większych projektów”** (tzn. takich, których łączny koszt przekracza 50 mln euro, bądź 25 mln euro w przypadku projektów w dziedzinie środowiska) bez potrzeby uzyskania uprzedniej zgody Komisji Europejskiej. W latach 2007 – 2013 w Europie powinno zostać zrealizowanych około 900 większych projektów o łącznej wartości 120 mld euro (z EFRR i Funduszu Spójności).
- **Uproszczenie systemu płatności zaliczkowych** dla beneficjentów w ramach programów pomocy państwa. W praktyce oznacza to, że płatności zaliczkowe wypłacane beneficjentom w ramach pomocy państwa mogą sięgać 100 % danej kwoty.
- **Uproszczenie systemu zwrotów** w celu zmniejszenia administracyjnych obciążeń beneficjentów i przyspieszenia płatności. Komisja będzie mogła teraz zwracać podstawowe koszty ogólne według zryczałtowanej stawki lub dokonywać wypłat ryczałtowych na rzecz małych projektów, na przykład w zakresie wsparcia grup szczególnie narażonych na skutki kryzysu.
- Usprawnienie **zarządzania systemami inżynierii finansowej (EFRR/EFS)**, łączącymi dotacje i pożyczki. JEREMIE (Wspólne europejskie zasoby dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw) ułatwia dostęp do finansowania małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), dotkliwie odczuwającym skutki pogorszenia koniunktury gospodarczej. Europejski Bank Inwestycyjny i Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju mogą pomóc w przygotowaniu większych projektów poprzez JASPERS (Joint Assistance in Supporting Projects in European Regions - Wspólna inicjatywa wsparcia projektów w regionach europejskich). W ramach inicjatywy JASMINE (Joint Action to support microfinance institutions in Europe - Wspólne działanie na rzecz wsparcia instytucji mikrofinansowych w Europie) szczególne wsparcie otrzymają także niebędące bankami instytucje udzielające mikrokredytów.
- Oferowane wszystkim państwom członkowskim możliwości wykorzystania funduszy z EFRR (do 4 % kwoty przeznaczonej dla danego państwa) na **inwestycje poprawiające efektywność energetyczną i środki w dziedzinie energii odnawialnej** w budownictwie mieszkaniowym. Dzięki temu UE może współfinansować krajowe i regionalne programy, w ramach których wspiera się montaż podwójnych szyb, ocieplanie ścian lub instalowanie paneli słonecznych. Na mocy poprzednio obowiązujących przepisów tylko nowe państwa członkowskie miały pewne ograniczone możliwości wykorzystania wsparcia z EFRR na cele budownictwa mieszkaniowego.

W grudniu uzgodniono także kolejną zmianę, według której przepisy dotyczące „projektów przynoszących dochody”, takich jak płatne autostrady, będą stosowane tylko do tych projektów finansowanych z EFRR i Funduszu Spójności, których łączne koszty przekraczają 1 mln euro.

3. Zmiany klimatu: Komisja z zadowoleniem przyjmuje spadek emisji gazów cieplarnianych w 2007 r. w trzecim z kolei roku

Komisarz ds. środowiska **Stavros Dimas** z zadowoleniem przyjął informację, że zanotowano trzeci kolejny rok spadku emisji gazów cieplarnianych w UE. Sporządzony przez Europejską Agencję Środowiska wykaz emisji za rok 2007, ostatni rok, za który dostępne są kompletne dane, ukazuje, że poziom emisji w krajach UE-15 spadł o 1,6 proc. w porównaniu z 2006 r., podczas gdy gospodarka odnotowała wzrost o 2,7 proc. Spadek ten oznacza, że emisje w krajach UE-15 zmalały o 5,0 proc. w porównaniu z rokiem bazowym (1990 r. w większości przypadków). Dzięki tej redukcji UE-15 zbliża się do osiągnięcia celu założonego w protokole z Kioto, polegającego na zmniejszeniu w latach 2008-2012 emisji o przynajmniej 8 proc. w porównaniu z rokiem bazowym. Emisje w całej UE-27 spadły w 2007 r. o 1,2 proc., czyli zmniejszyły się o 12,5 proc. w stosunku do roku bazowego.

Komisarz Dimas powiedział: „Spadek poziomu emisji obserwowany ostatnio w krajach UE-15 utwierdza nas w przekonaniu, że uda nam się osiągnąć cel określony w protokole z Kioto. Ponieważ ponad połowa państw członkowskich UE-15 ponownie odnotowała w 2007 r. znaczne obniżenie poziomów emisji, naszym głównym celem jest obecnie zadbanie o to, by na konferencji, która odbędzie się w grudniu w Kopenhadze, udało nam się osiągnąć ambitne światowe porozumienie w sprawie zmian klimatu na okres następujący po roku 2012. Powstaną w ten sposób ramy dla przyszłych redukcji emisji na świecie.”

Komisarz dodał również: „Mimo że redukcja emisji odnotowana w 2007 r. w krajach UE-15 wynikała po części ze sprzyjających warunków atmosferycznych w niektórych państwach członkowskich, obserwowana od trzech lat tendencja spadkowa wskazuje, że aktywna polityka klimatyczna oraz środki podejmowane na szczeblu krajowym i unijnym od czasu uchwalenia protokołu z Kioto zaczynają przynosić owoce. Przyjęty w zeszłym miesiącu pakiet klimatyczno-energetyczny gwarantuje jeszcze większe redukcje poziomu emisji w nadchodzących latach.”

• Tendencja spadkowa pomimo wzrostu gospodarczego

Spadek emisji w krajach **UE-15** o 1,6 proc. w porównaniu z rokiem 2006 kontrastował ze wzrostem PKB rzędu 2,7 proc. Oznacza to, że UE odnosi sukcesy w rozdzielaniu poziomu emisji i wzrostu gospodarczego. Emisje spadały również w dwóch poprzednich latach, o 0,9 proc. w 2005 r. i 0,6 proc. w 2006 r. Głównym powodem obniżenia poziomu emisji łącznie o 64 mln ton równoważnika CO₂ w 2007 r. był spadek emisji z gospodarstw domowych ze względu na wysokie temperatury oraz ograniczenie emisji z przemysłu wytwórczego i produkcji żelaza oraz stali. Wzrosły z kolei emisje związane z chłodnictwem i klimatyzacją. W okresie od roku bazowego do 2007 r. spadek emisji odnotowała większość sektorów. Poziom emisji z procesów przemysłowych obniżył się o 14,1 proc., z sektora energetycznego bez transportu o 7,4 proc., z użytkowania rozpuszczalników i innych produktów o 23,7 proc., z rolnictwa o 11,3 proc. i z odpadów o 38,9 proc. Z kolei emisje z transportu wzrosły ogółem o 23,7 proc., natomiast z transportu drogowego o 24,7 proc.

Emisje w całej UE-27 spadły w 2007 r. o 1,2 proc.. Konsekwentnie utrzymały poziom 12,5 proc. poniżej poziomu z roku bazowego (który dla niektórych państw członkowskich jest inny niż rok 1990) i 9,3 proc. poniżej poziomu z roku 1990. Spadek o łącznie 59,4 mln ton równoważnika CO₂ w porównaniu z 2006 r. można zasadniczo przypisać tym samym przyczynom, które dotyczyły krajów UE-15. Wzrost emisji w całej UE-27 odnotowano w transporcie, produkcji cementu oraz w publicznej produkcji energii elektrycznej i ciepłej, a także w chłodnictwie i klimatyzacji.

W protokole z Kioto nie określono docelowego poziomu emisji dla całej UE-27, ponieważ kraje UE-12 nie były jeszcze wówczas państwami członkowskimi Unii. Jednak wszystkie państwa członkowskie UE-12 podjęły indywidualne zobowiązania z Kioto do ograniczenia emisji do 6 proc. lub 8 proc. w porównaniu z rokiem bazowym, z wyjątkiem Cypru i Malty, które nie wyznaczyły żadnych celów. Dane zostały zebrane przez Europejską Agencję Środowiska i przedłożone Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

Tabela 1. Emisje gazów cieplarnianych w równoważniku CO₂ (bez pochłaniaczy CO₂) w porównaniu z celami określonymi w protokole z Kioto na lata 2008-2012

PAŃSTWO CZŁONKOW SKIE	Protokół z Kioto: rok bazowy ¹⁾		2007 (miliony ton)	Zmiana 2006- 2007 (miliony ton)	Zmiana 2006- 2007 (%)	Zmiana 1990- 2007 (%)	Zmiana rok bazowy-2007 (%)	Cele na lata 2008–12 zgodnie z protokołem z Kioto oraz „podział obciążenia w UE” (%)
	1990 (miliony ton)	(miliony ton)						
Austria	79,0	79,0	88,0	-3,6	-3,9%	11,3%	11,3%	-13,0%
Belgia	143,2	145,7	131,3	-5,3	-3,9%	-8,3%	-9,9%	-7,5%
Dania	69,1	69,3	66,6	-4,4	-6,2%	-3,5%	-3,9%	-21,0%
Finlandia	70,9	71,0	78,3	-1,6	-2,0%	10,6%	10,3%	0,0%
Francja	562,6	563,9	531,1	-10,6	-2,0%	-5,6%	-5,8%	0,0%
Niemcy	1215,2	1232,4	956,1	-23,9	-2,4%	-21,3%	-22,4%	-21,0%
Grecja	105,6	107,0	131,9	3,8	2,9%	24,9%	23,2%	25,0%
Irlandia	55,4	55,6	69,2	-0,5	-0,7%	25,0%	24,5%	13,0%
Włochy	516,3	516,9	552,8	-10,2	-1,8%	7,1%	6,9%	-6,5%
Luksemburg	13,1	13,2	12,9	-0,39	-2,9%	-1,6%	-1,9%	-28,0%
Holandia	212,0	213,0	207,5	-1,0	-0,5%	-2,1%	-2,6%	-6,0%
Portugalia	59,3	60,1	81,8	-2,9	-3,4%	38,1%	36,1%	27,0%
Hiszpania	288,1	289,8	442,3	9,3	2,1%	53,5%	52,6%	15,0%
Szwecja	71,9	72,2	65,4	-1,5	-2,2%	-9,1%	-9,3%	4,0%
Zjednoczone Królestwo	771,1	776,3	636,7	-11,2	-1,7%	-17,4%	-18,0%	-12,5%
UE-15	4232,9	4265,5	4052,0	-64,0	-1,6%	-4,3%	-5,0%	-8,0%
Bułgaria	117,7	132,6	75,5	4,2	5,9%	-35,8%	-43,0%	-8,0%
Cypr Republika	5,5	5,5	10,1	0,2	1,6%	85,3%	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Czeska	194,7	194,2	150,8	1,7	1,2%	-22,5%	-22,4%	-8,0%
Estonia	41,9	42,6	22,0	2,8	14,8%	-47,5%	-48,3%	-8,0%
Węgry	99,2	115,4	75,9	-2,9	-3,7%	-23,5%	-34,2%	-6,0%
Łotwa	26,7	25,9	12,1	0,4	3,5%	-54,7%	-53,4%	-8,0%
Litwa	49,1	49,4	24,7	1,9	8,1%	-49,6%	-49,9%	-8,0%
Malta	2,0	2,0	3,0	0,07	2,3%	45,7%	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Polska	459,5	563,4	398,9	-0,4	-0,1%	-13,2%	-29,2%	-6,0%
Rumunia	243,0	278,2	152,3	-1,6	-1,0%	-37,3%	-45,3%	-8,0%
Słowacja	73,3	72,1	47,0	-2,0	-4,1%	-35,9%	-34,8%	-8,0%
Słowenia	18,6	20,4	20,7	0,2	0,7%	11,6%	1,8%	-8,0%

EU-27	5564,0	Nie dotyczy	5045,1	-59,4	-1,2%	-9,3%	Nie dotyczy	Nie dotyczy
-------	--------	-------------	--------	-------	-------	-------	-------------	-------------

4. Fundusz Solidarności Unii Europejskiej: Komisja proponuje przyznanie Francji pomocy w kwocie 109,4 mln euro w związku z huraganem Klaus

Przewodniczący Komisji **José Manuel Barroso** potwierdził w dniu 29 maja br., że Komisja proponuje przyznanie kwoty 109,4 mln euro na usunięcie szkód spowodowanych przez huragan Klaus w styczniu 2009 r. w południowo-zachodniej Francji. Pomoc ta zostanie przeznaczona na pokrycie kosztów środków nadzwyczajnych, takich jak operacje ratownicze, oczyszczanie terenów dotkniętych zniszczeniami oraz odbudowa podstawowej infrastruktury.

Przewodniczący **Barroso** oświadczył: „Myślami jestem przede wszystkim z ofiarami i rodzinami ofiar tej katastrofy. Mamy dziś do czynienia z wyrazem solidarności państw członkowskich wobec Francji, będącym kolejnym przykładem jednej z racji istnienia Unii Europejskiej. Cieszę się, że Komisja potraktowała wniosek Francji priorytetowo, dzięki czemu udało się tak szybko doprowadzić do przyznania tej pomocy.”

Komisarz **Vladimir Špidla**, w dniach 17 maja - 7 czerwca odpowiedzialny za tę komisarz **Danuty Hübner**, której podlega Fundusz Solidarności, dodał: „Ta decyzja pokazuje, w jaki sposób Unia może pomagać ofiarom klęsk żywiołowych. Będzie to wsparcie dla odbudowy lokalnej gospodarki, dotkniętej nie tylko huraganem, ale i kryzysem gospodarczym.”

W styczniu 2009 r. huragan Klaus wyrządził znaczne szkody w południowo-zachodniej Francji, szczególnie w Akwitaniu. Dnia 2 kwietnia francuskie władze złożyły wniosek o pomoc z Funduszu Solidarności Unii Europejskiej. Służby Komisji sprawdziły, czy spełnione zostały kryteria zakwalifikowania tej katastrofy jako „poważnej klęski” w skali europejskiej. Fundusz Solidarności może zostać uruchomiony, jeżeli poziom szkód przekracza ustalony próg, w przypadku Francji wynoszący 3,4 mld euro. Spowodowane przez huragan Klaus szkody bezpośrednie oszacowano na 3,8 mld euro, co pozwala na udzielenie europejskiej pomocy.

Skutki huraganu odnotowano przede wszystkim w lasach (ponad 60 % szkód), jak też w przedsiębiorstwach i domach prywatnych (ponad 25 % szkód). Klęska dotknęła także infrastrukturę (transportową, energetyczną, wodną i telekomunikacyjną) oraz rolnictwo. Niezbędne jest oczyszczenie tych terenów. W katastrofie zginęło 12 osób, a 400 zostało rannych. Spodziewane są również znaczne straty w przemyśle papierniczym i drzewnym, istotnym sektorze gospodarki w rejonach dotkniętych huraganem.

- **Kiedy pomoc zostanie wypłacona Francji?**

Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (FSUE) nie jest finansowany z normalnego budżetu wspólnotowego. Przed wypłaceniem pomocy władza budżetowa (Rada i Parlament Europejski) musi zatwierdzić projekt budżetu korygującego przedłożony przez Komisję. Środki budżetowe będą więc dostępne najwcześniej w październiku. Pomoc będzie jednak mogła być wykorzystana z mocą wsteczną.

- **Co dalej?**

Aby doprowadzić do przyznania Francji pomocy z Funduszu Solidarności, Komisja zwróci się do Parlamentu Europejskiego i do Rady, czyli do władzy budżetowej Unii, o przyjęcie tak zwanego budżetu korygującego. Następnie Komisja podpisze z Francją porozumienie określające warunki wykorzystania pomocy.

- **Sytuacja we Francji**

Skutki huraganu odnotowano przede wszystkim w lasach (ponad 60 % szkód), jak też w przedsiębiorstwach i domach prywatnych (ponad 25 % szkód). Klęska dotknęła także infrastrukturę (transportową, energetyczną, wodną i telekomunikacyjną) oraz rolnictwo. Niezbędne jest oczyszczenie tych terenów. W katastrofie zginęło 12 osób, a 400 zostało rannych. Spodziewane są również znaczne straty w przemyśle papierniczym i drzewnym, istotnym sektorze gospodarki w rejonach dotkniętych huraganem.

- **Dlaczego Komisja potrzebowała 4 miesiące, aby zareagować?**

Komisja nie może działać z własnej inicjatywy. Inicjatywa taka leży po stronie danego państwa, występującego z oficjalnym wnioskiem. Wniosek Francji o przyznanie pomocy finansowej ze środków FSUE wpłynął do Komisji 2 kwietnia, w urzędowym terminie 10 tygodni po wystąpieniu katastrofy. W tym czasie służby Komisji ściśle współpracowały z władzami Francji przy przygotowywaniu tego wniosku. Służby Komisji w szybkim tempie sprawdziły zgodność wniosku z rozporządzeniem Rady ustanawiającym Fundusz Solidarności i stwierdziły, że katastrofa spełnia kryteria kwalifikujące ją jako „poważną klęskę”, co umożliwia uruchomienie Funduszu.

- **Szkody powstałe w wyniku katastrofy szacowane były we wniosku Francji na wyższą kwotę. Dlaczego nie zostało to wzięte pod uwagę?**

W obliczeniach wysokości pomocy nie uwzględniono szkód, które nie są uważane za szkody bezpośrednio. We wniosku o przyznanie pomocy władze Francji wskazywały takie szkody jak utrata dochodów i produkcji spowodowane wstrzymaniem działalności gospodarczej czy hipotetyczne straty, takie jak szacowana wartość związana z utratą możliwości wiązania dwutlenku węgla przez zniszczony las.

- **W jaki sposób obliczana jest wysokość pomocy?**

Metoda obliczania wysokości pomocy dla każdego przypadku finansowanego z FSUE jest następująca: przyznaje się kwotę pomocy wynoszącą 2,5 % całkowitej kwoty bezpośrednich strat poniżej progu interwencji Funduszu oraz kwotę 6 % dla części strat wykraczających poza ten próg.

- **Kto będzie odpowiedzialny za realizację pomocy?**

Komisja podpisze z Francją porozumienie określające warunki realizacji pomocy. Wybór projektów i kontrola nad nimi zależeć będą następnie od Francji. Środki przyznane w ramach pomocy muszą zostać wydane w ciągu roku od daty ich przekazania. Sześć miesięcy później Francja przedstawi Komisji sprawozdanie z wykorzystania pomocy.

- **Co może być finansowane ze środków Funduszu?**

Środki z Funduszu przeznaczone są jedynie na finansowanie działań nadzwyczajnych podejmowanych przez organy publiczne w celu usunięcia szkód nieobjętych ubezpieczeniem, na przykład na działania ratunkowe, odbudowę infrastruktury lub na budowę tymczasowych miejsc zakwaterowania, na oczyszczanie terenu itp. Przedmiotem odszkodowania nie mogą być szkody poniesione przez osoby fizyczne ani utrata dochodów, w tym w rolnictwie. Pomocy należy szukać przez programy związane ze zrównoważonym rozwojem – zwłaszcza program na rzecz rozwoju obszarów wiejskich 2007-2013 finansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

- **Fundusz Solidarności – chronologia**

Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (FSUE) powstał po fali powodzi, które miały miejsce w Europie Środkowej latem 2002 r. Pomoc nadzwyczajna z Funduszu przekazywana jest państwom członkowskim i krajom przystępującym, dotkniętym poważnymi klęskami żywiołowymi.

Środki z Funduszu zasadniczo przeznaczone są na finansowanie działań nadzwyczajnych podejmowanych przez organy publiczne w celu usunięcia szkód nieobjętych ubezpieczeniem, na przykład na odbudowę infrastruktury lub na budowę tymczasowych miejsc zakwaterowania. Przedmiotem odszkodowania nie mogą być szkody poniesione przez osoby fizyczne ani utrata dochodów.

Dnia 6 kwietnia 2005 r. Komisja przedstawiła wniosek w sprawie zmian w rozporządzeniu, przewidujący wprowadzenie prostszych i bardziej przejrzystych kryteriów umożliwiających szybsze uruchamianie środków z Funduszu, co pozwoliłoby w szczególności na przekazywanie płatności zaliczkowych. Wniosek ten został pozytywnie przyjęty przez Parlament Europejski, lecz jak dotąd Rada nie podjęła nad nim dalszych prac.

Więcej informacji na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/regional_policy/funds/solidar/solid_pl.htm

5. Osiągnięcia Komisji w latach 2004–2009: realne korzyści dla obywateli Europy:

Komisja Europejska przedstawiła w dniu 28 maja br. podsumowanie swych osiągnięć w przededniu wyborów do Parlamentu Europejskiego. W opinii Komisji, dzięki jej staraniom, ściślej zjednoczona Unia Europejska przynosi korzyści swym obywatelom, a 27 państw członkowskich stało się obszarem większej stabilności i dobrobytu. Komisja podjęła zdecydowane działania w obliczu kryzysu finansowego i gospodarczego. Wprowadziła spójne podejście do kwestii przeciwdziałania zmianom klimatu oraz zabezpieczenia dostaw energii. Komisja starała się wpłynąć na kształt globalizacji, tak, aby nie powodowała ona wykluczenia społecznego, aby odzwierciedlała europejskie wartości i była regulowana lepszymi przepisami.

Przewodniczący Komisji **José Manuel Barroso** stwierdził: „Obecna Komisja, pierwsza działająca w rozszerzonej Unii liczącej 27 państw, stanęła przed jednym z najtrudniejszych wyzwań, z jakimi miała dotąd do czynienia Unia Europejska, w czasach ogromnych zmian gospodarczych i społecznych. Nasze działania pokazały, że mocno trwamy przy podstawowych wartościach i celach, którym Unia zawdzięcza swój sukces, i poważnie przyczyniliśmy się do przyszłego rozwoju projektu europejskiego. Jestem szczególnie dumny z tego, jak

zachowaliśmy się w obliczu kryzysu gospodarczego i finansowego, z naszego ambitnego programu przeciwdziałania zmianom klimatu oraz ze stworzenia prawdziwej europejskiej polityki energetycznej. Przejęliśmy inicjatywę w kształtowaniu globalizacji, chcąc wnieść do niej wartości europejskie, i wspieramy interesy europejskie na całym świecie. Nadszedł czas, aby w wyborach do Parlamentu Europejskiego obywatele Europy wypowiedzieli się na temat swojej wizji przyszłości. Zachęcam ich zatem, aby skorzystali z przysługującego im demokratycznego prawa”.

W ciągu ostatnich pięciu lat Komisja José Manuela Barrosa zyskała wiarygodność w oczach obywateli, podmiotów gospodarczych, państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego. Udowodniła, że potrafi przedstawiać ambitne, a zarazem realne inicjatywy, a także zapewniać ich wykonanie. Co ważne, udało jej się tego dokonać pomimo jednoczesnych przemian instytucjonalnych i kryzysu gospodarczego.

Osiągnięto w tym czasie porozumienie w sprawie nowych ważnych aktów prawnych dających obywatelom istotne korzyści związane z jednolitym rynkiem, na przykład w postaci rozszerzenia praw pasażerów, obniżenia opłat za połączenia z telefonów komórkowych czy też ułatwienia płatności transgranicznych. Jednocześnie Komisja uprościła unijne przepisy prawne, proponując usunięcie niemal 10% zbędnej legislacji oraz zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw, szczególnie małych i średnich.

W ramach odnowionej strategii lizbońskiej oraz zmienionego paktu stabilności i wzrostu Komisja skoncentrowała się na wzroście gospodarczym i zatrudnieniu, co zapewniło Europie lepszą sytuację na czas obecnego kryzysu w gospodarce, finansach i na rynku pracy. Komisja jako pierwsza instytucja międzynarodowa przedstawiła wiarygodny plan odbudowy i przejęła inicjatywę w działaniach związanych z aktywami o obniżonej jakości, dokapitalizowaniem, pomocą państwa oraz środkami pozwalającymi przejść od ratowania do odbudowy przedsiębiorstw w niektórych sektorach, np. w przemyśle motoryzacyjnym. Komisja przewodzi działaniom antykryzysowym na forum grupy G-20, a także na szczeblu europejskim poprzez wdrażanie zaleceń zawartych w sprawozdaniu Jacques’a de Larosièrè’a.

Komisja José Manuela Barrosa zmieniła podejście Europy do zmian klimatu i kwestii energii. Za pomocą przygotowanego przez tę Komisję ambitnego pakietu aktów prawodawczych Europa wykazała gotowość do objęcia przywództwa i w tym samym duchu będzie przygotowywać się do rozmów w sprawie zmian klimatu w Kopenhadze. Komisja stara się dopilnować, aby środki krótkoterminowe stosowane w związku z kryzysem gospodarczym były całkowicie zgodne z celami długookresowymi.

Komisja Europejska podjęła wiele starań, aby wpłynąć na wciąż zmieniającą się sytuację na świecie i zająć się kwestią ubóstwa, światowymi problemami zdrowotnymi, migracją i zagrożeniami dla bezpieczeństwa. Jej siła oddziaływania dała się zauważyć podczas kryzysu w Gruzji, na Bliskim Wschodzie i w Afryce. Jednocześnie Komisja przyczyniła się do zapewnienia stabilności w sąsiadujących z nią regionach i stworzyła warunki do skutecznego, ambitnego partnerstwa ze światowymi potęgami w obronie interesów i wartości europejskich.

Potrzebne są jednak dalsze działania. Nie zakończono jeszcze rundy dahuńskich negocjacji handlowych. Szereg przedłożonych przez Komisję wniosków, służących zreformowaniu rynków finansowych, zwiększeniu zatrudnienia oraz sprostaniu innym naglącym wyzwaniom, nadal oczekuje na ostateczną decyzję UE. Komisja niweluje skutki obecnego kryzysu gospodarczego, ale będzie również musiała zadbać o to, aby Unia wyszła z niego silniejsza niż

wcześniej. Nadal będzie się koncentrować na konieczności ratyfikowania traktatu lizbońskiego, ponieważ daje on Unii większe możliwości działania.

Komisja José Manuela Barrosa z własnej inicjatywy przedstawiła propozycje rozwiązań bieżących problemów. Plan odbudowy gospodarczej, przeciwdziałanie zmianom klimatu, bezpieczeństwo energetyczne, Fundusz Dostosowania do Globalizacji, 1 miliard euro w ramach pomocy żywnościowej na rzecz rozwoju, Europejski Instytut Innowacji i Technologii, 5 miliardów euro na projekty w dziedzinie energetyki i szerokopasmowy Internet na obszarach wiejskich, pakt w sprawie migracji – każde z wymienionych działań podjęto z inicjatywy Komisji. Komisja pokazała, że UE w liczbie 27 państw może dobrze funkcjonować, przeprowadzić debacie i realizować swe zadania. Komisja stoi u steru działań służących realizacji projektu europejskiego. Udało jej się doprowadzić do porozumienia 27 państw członkowskich podczas wszystkich szczytów Rady Europejskiej, zarówno w czasach spokojnych, jak i burzliwych. Tak oto prezentuje się dorobek obecnej Komisji.

- **Kontekst**

Komisja José Manuela Barrosa rozpoczęła pracę w dniu 22 listopada 2004 r. Jej kadencja kończy się 31 października 2009 r. Od początku 2005 r. Parlament Europejski i Rada, w ramach procedury współdecyzji, osiągnęły porozumienie w sprawie ponad 470 wniosków. Szczegółowych informacji na temat osiągnięć Komisji w określonych obszarach polityki udzielają gabinety poszczególnych komisarzy. Tekst przedstawiający osiągnięcia Komisji można pobrać ze strony internetowej:

http://ec.europa.eu/index_pl.htm

6. Żywność i napoje: Komisja proponuje działania służące maksymalnemu wykorzystaniu strategii marketingowych i systemów jakości

Potrzebne są działania służące poprawie komunikacji na temat jakości produktów rolnych, które pozwoliłyby na zbliżenie rolników i konsumentów. Systemy oznaczania jakości powinny być łatwiejsze w użyciu i bardziej zrozumiałe, a polityka UE w tej dziedzinie powinna być bardziej spójna. Są to główne zalecenia przyjętego w dniu dzisiejszym komunikatu Komisji Europejskiej na temat polityki jakości dotyczącej produktów rolnych. Rolnicy z UE odpowiadają jednym z najsurowszych wymogów na świecie w zakresie rolnictwa, dotyczących ochrony środowiska, dobrostanu zwierząt oraz stosowania pestycydów i leków weterynaryjnych. Ponadto wykorzystują oni swoją ekspertyzę i umiejętności w celu nadania produktom indywidualnych walorów, które zwiększają ich wartość. Czy rolnicy są jednak sprawiedliwie wynagradzani za te wysiłki? Czy konsumenci otrzymują dokładne informacje na temat charakterystyki produktu i właściwości produkcji rolnej?

Mariann Fischer Boel, komisarz ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich stwierdziła: „Sektor rolno-spożywczy UE cieszy się w pełni zasłużoną opinią o wysokiej jakości produktów dzięki całym dziesięcioleciom, a nawet wiekom dbałości o doskonałą jakość.” „Nasi rolnicy powinni wykorzystywać tę reputację jako podstawę do utrzymania konkurencyjności. Muszą oni jednak lepiej komunikować się z konsumentami na temat walorów swoich produktów. UE jest gotowa udzielić im pomocy w tym zadaniu. Mamy niepowtarzalną okazję, aby zapewnić większą spójność i uprościć różne systemy oznaczania i certyfikacji produktów.”

W swoim komunikacie Komisja proponuje w szczególności:

- przy oznakowaniu produktów dodać informację o miejscu uprawy produktu rolnego;
- zbadać możliwość ustalenia specjalnych, fakultatywnych określeń zastrzeżonych dla „produktów uprawianych na terenach górskich” oraz „produktów tradycyjnych”; To drugie określenie zastąpiłoby stosowany obecnie system „gwarantowanej tradycyjnej specjalności”;
- utworzyć unikalny rejestr wszystkich oznaczeń geograficznych (dla win, napoi spirytusowych i produktów rolnych oraz produktów spożywczych) przy zachowaniu specyfiki każdego systemu;
- ulepszyć funkcjonowanie jednolitego rynku w odniesieniu do produktów objętych systemami oznakowania, w szczególności w odniesieniu do produktów ekologicznych;
- wzmocnić międzynarodową ochronę oznaczeń geograficznych i przyczynić się do rozwoju międzynarodowych standardów dotyczących norm handlowych i produktów ekologicznych;
- ustalić wytyczne dotyczące dobrych praktyk dla prywatnych systemów certyfikacji w celu zmniejszenia ryzyka dezorientacji wśród konsumentów oraz ograniczenia formalności administracyjnych dla rolników.

• Kontekst

Komunikat został sporządzony w oparciu o 560 opinii otrzymanych od października 2008 r. w odpowiedzi na **zieloną księgę** Komisji, dotyczących jakości produktów rolnych oraz na podstawie wniosków z konferencji wysokiego szczebla zorganizowanej przez prezydencję czeską w marcu 2009 r.

Normy handlowe dotyczące produktów rolnych oraz dyrektywy są kluczem do sprawiedliwego handlu i do zapobiegania rozczarowania konsumentów jakością produktów. Zapewniają one podstawową charakterystykę produktu (co może być nazwane „masłem”); klasyfikację produktu (jaka jest minimalna zawartość tłuszczu w „mleku półtłustym”?) oraz definicje „zastrzeżonych” określeń dotyczących wartości dodanej (jaka oliwa z oliwek kwalifikuje się jako „tłoczona na zimno”); oraz ustalają wymogi dotyczące oznakowania wskazującego pochodzenie produktu i miejsce jego uprawy.

Systemy oznaczeń geograficznych sprzyjają wysokiej jakości produkcji rolnej, chronią wartościowe nazwy produktów przed niewłaściwym wykorzystaniem i imitacjami oraz są źródłem informacji dla konsumentów na temat dokładnej charakterystyki produktu. Dotychczas zarejestrowano około 3000 nazw win, napoi spirytusowych i produktów rolnych oraz produktów spożywczych.

GTS (gwarantowana tradycyjna specjalność) podkreśla tradycyjny charakter dotyczący składników produktu lub jego sposobu wytwarzania. W ramach obecnego systemu zarejestrowano dotychczas jedynie 20 nazw.

Rolnictwo ekologiczne: Komisja chce usunąć przeszkody w handlu na jednolitym rynku wynikające z rozbieżnych norm krajowych. Na proces ten powinno wpłynąć nowe, obecnie tworzone, ekologiczne logo, które będzie obowiązkowo stosowane do produktów UE od 1 lipca 2010 r.

Systemy certyfikacji: Prywatne oraz krajowe systemy certyfikacji gwarantują, że niektóre cechy produktu lub jego metody produkcji odpowiadają określonym wymogom. Istnieją pewne

problemów (np.: zagrożenia dla jednolitego rynku, potencjalna dezorientacja konsumentów i powielające się systemy), ale strony zainteresowane podejmują kroki, aby je rozwiązać i z tego względu Komisja uważa, że nie ma obecnie potrzeby uchwalania prawodawstwa.

7. Trzy czwarte czasu antenowego o największej oglądalności zajmują programy i filmy europejskie

Filmy i programy telewizyjne „*made in Europe*” nadal cieszą się zainteresowaniem europejskich widzów. Z opublikowanego dziś niezależnego badania, zamówionego przez Komisję Europejską, wynika, że europejskie produkcje zajmują blisko trzy czwarte czasu antenowego o największej oglądalności. Obecność produkcji europejskich w nowych mediach, takich jak wideo na żądanie, jest dość obiecująca, niemniej jej zgodność z nowymi europejskimi zasadami audiowizualnych usług medialnych wymaga stałej kontroli. Celem tych zasad, uzupełnionych w 2007 r. o przepisy dotyczące nowych mediów, które mają zostać wdrożone we wszystkich państwach członkowskich do grudnia 2009 r., jest zapewnienie odpowiedniego udziału produkcji europejskich.

„Cieszy mnie zainteresowanie widzów europejskimi produkcjami. Świadczy ono o tym, że przeważająca większość Europejczyków docenia wartość europejskiej różnorodności kulturowej promowanej poprzez politykę audiowizualną Unii” – oświadczył **Jacques Barrot**, wiceprzewodniczący Komisji, a obecnie również komisarz odpowiedzialny za społeczeństwo informacyjne i media. „Jestem jednak przekonany, że wyniki mogą być jeszcze lepsze i że można zwiększyć udział naszych produkcji. Powinniśmy przede wszystkim wykorzystać potencjał usług na żądanie do promowania lokalnych i europejskich treści w całej Europie wspierając w ten sposób różnorodność kulturową i niezależne produkcje”.

Opublikowane badanie jest pierwszym, które mierzy czas poświęcany przez widzów na europejskie programy telewizyjne. Poprzednie badania oceniały wyłącznie ich udział w czasie nadawania. Z aktualnego badania wynika, że europejskie i niezależne programy telewizyjne i filmy cieszą się dużym zainteresowaniem. W 2007 r., europejskie programy telewizyjne i filmy zajmowały **74% czasu antenowego**, a nawet 75,5% między 18⁰⁰ a 23⁰⁰, natomiast produkcje niezależnych producentów europejskich zajmowały 33,4% czasu antenowego w Europie.

Większość usług wideo na żądanie oferowanych przez kanały telewizyjne składa się prawie wyłącznie z treści europejskich: ponad 90% ankietowanych stacji telewizyjnych odpowiada, że ponad 75% oferty ich katalogów na żądanie to produkty europejskie. Natomiast niezależni usługodawcy udostępniający wideo na żądanie promują produkcje europejskie w dużo mniejszym stopniu: 25% z nich odpowiedziało, że w swych katalogach oferują mniej niż 25% godzin produkcji europejskich. Ważne jest zatem, aby monitorować rozwój oferty wideo na żądanie w UE w celu promowania treści zróżnicowanych pod względem kulturowym.

Badanie przeprowadzone w oparciu o reprezentatywną próbę kanałów telewizyjnych i powiązanych usług w całej Europie zostało wykonane na zlecenie Komisji Europejskiej w 30 państwach w celu przeprowadzenia analizy promocji produkcji europejskich przez kanały telewizyjne i usług na żądanie, jak wymagają tego europejskie zasady dotyczące audiowizualnych usług medialnych. Badanie zawiera również propozycję metod oceny udziału europejskich treści w usługach wideo na żądanie. Zachęca też państwa członkowskie oraz firmy świadczące usługi na żądanie do określenia sposobów oceny odsetka treści „*made in Europe*” w kontekście usług na żądanie.

- **Informacje ogólne**

Na mocy dyrektywy „Telewizja bez granic” europejskie stacje telewizyjne mają obowiązek przeznaczania większości czasu antenowego dla utworów europejskich i co najmniej 10% tego czasu lub budżetu programowego na europejskie utwory wyprodukowane przez niezależnych producentów. W 2007 r. zakres tej dyrektywy poszerzono o usługi na żądanie na mocy dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych. Zgodnie z nową dyrektywą państwa członkowskie dbają, by dostawcy usług medialnych na żądanie wspierali, gdy jest to możliwe i za pomocą odpowiednich środków, produkcję utworów europejskich i dostęp do nich. Mogą temu posłużyć różne środki, zwłaszcza inwestycje w produkcję i nabywanie praw do europejskich utworów czy ustanowienie odpowiedniej lub przeważającej proporcji tego typu utworów w katalogach wideo na żądanie.

Opublikowane niezależne badanie nadaje zewnętrzny wymiar sprawozdaniu z wypełniania tych obowiązków przez państwa członkowskie, sporządzanemu co dwa lata przez Komisję na podstawie dostarczonych przez nie informacji. Zostało ono przeprowadzone przez Attentional Limited, Oliver & Ohlbaum Associates, Ramboll Management oraz Headway International na zlecenie Komisji. Poprzednie sprawozdanie Komisji obejmujące lata 2005-2006 zostało opublikowane w lipcu 2008 r. Kolejne, obejmujące lata 2007-2008, zostanie opublikowane w 2010 r.

Badanie można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/avpolicy/info_centre/library/studies/index_en.htm#eurworks

8. Europa taka, jak o niej piszą: inauguracja portalu PRESSEUROP.EU, pierwszego wielojęzycznego portalu z artykułami prasowymi dotyczącymi spraw europejskich

Komisja Europejska i konsorcjum pod kierownictwem „Courier International” (obejmujące „Internazionale” we Włoszech, „Forum” w Polsce, „Courier Internacional” w Portugalii, przy wsparciu Cafebabel) uruchamiają PRESSEUROP.EU, pierwszy wielojęzyczny portal zawierający artykuły prasowe na tematy europejskie.

Wiceprzewodnicząca Komisji **Margot Wallström**, odpowiedzialna za komunikację społeczną, wyraziła zadowolenie ze wsparcia udzielonego przez Komisję temu nowatorskiemu projektowi, przy jednoczesnym zachowaniu całkowitej niezależności redakcyjnej konsorcjum: „Powstanie PRESSEUROP, obok uruchomionej w 2008 r. sieci EuRaNet i mającej powstać w 2010 r. sieci EU TV Net, wyraża naszą wolę sprzyjania utworzeniu europejskiego publicznego forum komunikacji, refleksji i debaty, jego wzbogacaniu i wspieraniu go”.

Na stronie PRESSEUROP znajdą się również tłumaczenia, na jak największą liczbę języków, wyboru artykułów dotyczących kwestii europejskich, które ukazały się tego samego dnia lub dzień wcześniej. Artykuły te wzbogacone zostaną analizami, komentarzami i ilustracjami.

PRESSEUROP.EU oddaje do dyspozycji czytelników:

- artykuły z prasy międzynarodowej i europejskiej (prasa drukowana i w wersji elektronicznej), wybrane według kryteriów ich znaczenia i wiarygodności, dotyczące aktualnych wydarzeń wspólnotowych z różnych dziedzin: polityki, gospodarki,

społeczeństwa, wydarzeń ze świata, kwestii związanych z ochroną środowiska, nauką, kulturą, debat o charakterze ogólnym itd.;

- przegląd prasy, wiadomości i syntezy aktualnych wydarzeń;
- ilustracje (infografika, zdjęcia, wideo, rysunki humorystyczne itp.);
- codzienny biuletyn dotyczący najnowszych wydarzeń;
- artykuły archiwalne.

Interaktywna oferta portalu obejmować będzie fora tematyczne, sondaże on-line i możliwość skomentowania publikowanych artykułów.

Początkowo serwis dostępny będzie w dziesięciu językach (angielskim, czeskim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim i włoskim), a następnie, stopniowo, w 23 językach urzędowych UE. Konsorcjum PRESSEUROP poszerzy się więc o nowych członków. Już teraz przewidziano zawiązanie partnerstw, między innymi z siecią EuRaNet i mającą powstać siecią EU TV Net.

9. Sprawy konsumentów: linie lotnicze poprawiają strony internetowe sprzedające bilety

Opublikowane w dniu 14 maja przez UE nowe dane o internetowych stronach sprzedaży biletów lotniczych w Europie wskazują na znaczącą poprawę w zakresie poszanowania przepisów o ochronie konsumenta. Informacje te zawarte są w sprawozdaniu podsumowującym 18-miesięczną ogólnounijną akcję zwalczania wprowadzającej w błąd reklamy i nieuczciwych praktyk. W wyniku dochodzenia dotyczącego egzekwowania praw konsumentów, wszczętego we wrześniu 2007 r. przez UE z udziałem organów krajowych z 15 państw członkowskich i Norwegii, poprawionych zostało 115 ze 137 objętych dochodzeniem stron internetowych linii lotniczych. W wyniku dodatkowej oceny, obejmującej niezależne anonimowe zakupy biletów od 67 dużych linii lotniczych w marcu 2009 r., 52 linii otrzymało ocenę pozytywną, zobowiązując się do utrzymania takiego samego standardu, bądź niezwłocznie odpowiedziało na wezwanie Komisji, przyjmując na siebie zobowiązanie do usunięcia pozostających niezgodności z przepisami (zob. poniższe wykazy). Strony internetowe były oceniane na podstawie kompleksowej, 14-punktowej listy kontrolnej, wcześniej uzgodnionej z branżą lotniczą. Komisja pracuje obecnie nad doprowadzeniem do porozumienia stwarzającego równe warunki konkurencji dla wszystkich linii lotniczych w UE i zapewniającego utrzymanie wysokiego standardu stron internetowych.

Komisarz UE ds. konsumentów **Meglana Kunewa** powiedziała: „Ogólnoeuropejskie dochodzenie w sprawie linii lotniczych zmienia oblicze ich stron internetowych. Mimo to nie należy popadać w samozadowolenie, gdyż zostało jeszcze wiele do zrobienia. Pierwsze ogólnoeuropejskie dochodzenie dotyczące egzekwowania praw konsumentów okazało się jednak skuteczne i owocne. Następnym krokiem jest porozumienie branżowe, a my będziemy nadal ściśle monitorować rozwój tego sektora.”

Antonio Tajani, wiceprzewodniczący Komisji odpowiedzialny za politykę transportu, powiedział: „Pełna przejrzystość cen jest wymogiem wynikającym z rozporządzenia o usługach lotniczych. Linie lotnicze mają obowiązek narzucać reszcie branży wysokie standardy, a naszym zadaniem jest dopilnowanie, by wszyscy przestrzegali tych samych zasad. Ma to pierwszorzędne znaczenie dla konsumentów chcących porównywać ceny biletów różnych linii lotniczych i dokonywać prawdziwych wyborów.”

- **Wyniki szeroko zakrojonego dochodzenia z 2007 r. w sprawie sprzedaży biletów lotniczych**

Działania związane z egzekwowaniem przepisów zakończono już w 85% przypadków. Ze 137 zbadanych stron internetowych, należących do 80 firm, poprawionych zostało 115.

- **Ocena zgodności stron internetowych z przepisami**

Proces oceny miał na celu kompleksowe monitorowanie ogólnej sytuacji w dziedzinie internetowej sprzedaży biletów lotniczych, przy uwzględnieniu wejścia w życie, od czasu pierwszych kontroli we wrześniu 2007 r., dwóch nowych aktów prawa UE podnoszących poziom ochrony konsumenta (dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych, rozporządzenie o usługach lotniczych). W oparciu o 14-punktową listę kontrolną uzgodnioną z branżą lotniczą oceniono 7 najbardziej znaczących stron sprzedających bilety lotnicze we wszystkich 27 państwach członkowskich, obejmując tą kontrolą łącznie 67 linii lotniczych i około 339 milionów pasażerów.

- **Co dalej?**

- Wyniki procesu oceny przekazano **krajowym władzom wykonawczym**, które podejmą dalsze stosowne działania.
- Komisja współpracuje z branżą lotniczą nad wprowadzeniem **ogólnobranżowego porozumienia** o podtrzymaniu tych standardów, między innymi przy pomocy zewnętrznego monitoringu.
- Komisja przedstawi w czerwcu 2009 r. **komunikat w sprawie egzekwowania przepisów**, dotyczący wzmocnienia sieci krajowych władz wykonawczych (sieć CPC) po pierwszych dwóch latach funkcjonowania.

10. Komisja otwiera dyskusję na temat uprawnień do połowów na 2010 r.

Komisja Europejska przedstawiła w dniu 12 maja br. swoje stanowisko w sprawie ustanowienia uprawnień do połowów na 2010 r. na obszarze wód UE. Podejście, jakie Komisja zamierza przyjąć ustanawiając poziomy całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i ograniczenia nakładu połowowego na nadchodzący rok, zostało przedstawione w dokumencie konsultacyjnym. Komisja podkreśla, że od reformy wspólnej polityki rybołówstwa w 2002 r. dokonano niewielkich postępów w odbudowie zasobów. Jednym z powodów tego stanu rzeczy jest fakt, że uprawnienia do połowów były z reguły zbyt wysokie, aby zapewnić zrównoważenie stad ryb, w wyniku czego, ponad 80 proc. unijnych zasobów rybnych jest obecnie przełowionych, w porównaniu ze średnią światową na poziomie 28 proc. Z drugiej strony wdrożono skutecznie kilka planów długoterminowych, w efekcie których pojawiły się symptomy odbudowy stad. Komisja proponuje zatem większą elastyczność przy zmienianiu z roku na rok poziomów TAC, aby umożliwić stosowanie bardziej skutecznych środków odbudowy nadmiernie eksploatowanych stad. Państwa członkowskie i zainteresowane strony zachęca się do przedstawienia swoich opinii w sprawie podejścia Komisji do dnia 31 lipca, w następstwie czego Komisja przedstawi na jesieni formalne wnioski, które powinny zostać przyjęte przez Radę do końca tego roku.

Komisarz **Joe Borg** powiedział: „Sytuacja stworzona w wyniku przełowienia jest poważna, lecz wieloletnie plany zarządzania funkcjonują prawidłowo, a w przypadku niektórych stad rybnych

już teraz pojawiają się oznaki odbudowy. Oznacza to, że podejście długoterminowe jest właściwą drogą i że dobre zarządzanie jest zawsze skuteczne. Jestem zwolennikiem rozsądnego podejścia do rybołówstwa – opierającego się na planowaniu długoterminowym, opiniach naukowych i dialogu z sektorem oraz będącego w stanie przywrócić produktywność naszych mórz i oceanów.”

Komunikat ocenia bieżący stan zasobów rybnych w UE, które są zdecydowanie nadmiernie wyeksploatowane w porównaniu do większości regionów na świecie. Następnie wyjaśnia on, że wkład unijnego rybołówstwa w europejską gospodarkę i zaopatrzenie w żywność jest obecnie o wiele mniejszy niż w przeszłości. Jeszcze bardziej niepokojący jest fakt, że stan około 59 proc. stad jest nieznanym naukowcom, co wynika przeważnie z niedokładnych raportów połowowych.

Aby zaradzić tej sytuacji, koniecznych jest kilka zmian. Po pierwsze, uprawnienia do połowów muszą być ustanawiane zgodnie z poziomem śmiertelności połowowej, która zapewni najwyższy odłów z danego stada w perspektywie długoterminowej. W przypadku stad w znacznym stopniu przełowionych, roczne ograniczenia wahań poziomów TAC powodują skutki sprzeczne z interesem sektora w długim okresie. Komisja proponuje zatem dla tych stad bardziej elastyczne podejście w zakresie zmian poziomów TAC dokonywanych rok do roku na podstawie opinii Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) Komisji. W przypadku stad o niskim poziomie biomasy proponuje się zmniejszenie TAC o maksymalnie 20 proc. w skali roku, tak długo jak nie zwiększy się śmiertelność połowowa. Dla tych stad, które uległy odbudowie powyżej poziomów umożliwiających najwyższe odłowy, TAC mógłby zostać zwiększony o maksymalnie 25 proc. w skali roku. Odwrotnie, jeżeli STECF zaleca całkowite wstrzymanie połowów, wartości TAC należy zmniejszyć o co najmniej 25 proc. W przypadku stad, dla których brakuje oceny analitycznej, podejście poddawane jest przeglądowi w świetle najnowszych opinii naukowych i przy konsultacji z zainteresowanymi stronami.

Ponadto w swoim dokumencie Komisja podkreśla, iż jej intencją jest stopniowe wyeliminowanie odrzutów. W 2009 r. podejmowane są ważne działania w celu rozwiązania tego problemu: na Morzu Północnym i w Cieśninie Skagerrak wprowadzono zakaz selekcji jakościowej (tj. odrzucania nadających się do sprzedaży ryb ze względu na poszukiwanie egzemplarzy o większych rozmiarach lub wyższej cenie), zmniejszono jeszcze bardziej nakład połowowy w kontekście planów wieloletnich oraz trwają badania pilotażowe na temat sposobów dalszego ograniczenia odrzutów. Proponuje się środki następcze na 2010 r.

Poziomy TAC i kwoty połowowe muszą być również ustalane z poszanowaniem międzynarodowych zobowiązań UE i postanowień długoterminowych planów zarządzania. Przedstawiając dzisiejszy komunikat, Komisja pragnie ułatwić opartą na faktach debatę z zainteresowanymi stronami w sprawie podstawowych zasad, na których powinien opierać się wniosek Komisji w sprawie uprawnień do połowów na przyszły rok.

Poziomy TAC dla Morza Bałtyckiego, Morza Czarnego oraz dla północno-wschodniego Atlantyku, w tym Morza Północnego, ustalane są co roku. Poziomy TAC dla połowów gatunków głębinowych ustalane są co dwa lata. Połowami zasobów w Morzu Śródziemnym nie zarządza się w drodze limitów połowowych, z wyjątkiem połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

11. Małe mikroprocesory o dużym potencjale: nowe zalecenia UE, aby kody kreskowe w dwudziestym pierwszym wieku gwarantowały poszanowanie prywatności

Europejczycy powinni mieć kontrolę nad inteligentnymi mikroprocesorami, mogąc jednocześnie z łatwością z nich korzystać, aby uprościć sobie życie codzienne. Oczekuje się, że w ciągu następnej dekady światowy rynek tych produktów wzrośnie pięciokrotnie. Inteligentne mikroprocesory, urządzenia mikroelektroniczne, których w obiegu jest już około 6 mld, są częścią wielu przedmiotów codziennego użytku od lodówek do kart transportu miejskiego. Dzięki technologii identyfikacji radiowej mogą one automatycznie przetwarzać dane po zbliżeniu do czytników, które je aktywują, odbierają ich sygnał radiowy i wymieniają z nimi dane. Znajdują się one w kartach stosowanych do otwierania drzwi biur oraz w kartach, którymi płaci się za wjazd na autostradę. W dniu dzisiejszym Komisja Europejska przyjęła zbiór zaleceń, aby zagwarantować przestrzeganie podstawowego prawa do poszanowanie życia prywatnego i prawa do ochrony danych osobowych zawartych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej ogłoszonej w dniu 14 grudnia 2007 r. przez wszystkie podmioty zaangażowane w projektowanie i eksploatację technologii wykorzystującej inteligentne mikroprocesory.

„Jako obiecująca technologia przyszłości inteligentne mikroprocesory mogą ułatwić życie na wiele różnych sposobów. Mówimy o przedmiotach codziennego użytku, które nagle stają się „inteligentne” dzięki podłączeniu do sieci i wymianie informacji. Wyobraźmy sobie inteligentne lodówki informujące nas o tym, że data ważności mleka wygasła lub inteligentne opakowania żywności ostrzegające rodziców przed ewentualnymi alergiami,” powiedziała **Viviane Reding**, komisarz UE ds. społeczeństwa informacyjnego i mediów. „Wykorzystanie małych, inteligentnych mikroprocesorów do komunikacji między przedmiotami zdecydowanie ma w sobie potencjał gospodarczy. Europejczycy nie powinni jednak być zaskakiwani przez nowe technologie. Z tego powodu Komisja wydała w dniu dzisiejszym zdecydowane zalecenia dla sektora przemysłu. Europejscy konsumenci muszą mieć pewność, że przy przetwarzaniu ich danych osobowych, ich prywatność będzie zachowana również w zmieniającym się środowisku technologicznym. Komisja chce zatem, aby technologia identyfikacji radiowej umożliwiała konsumentom kontrolę bezpieczeństwa ich danych, co jest najlepszym sposobem zagwarantowania jej sukcesu ekonomicznego. W końcu europejski udział w światowym rynku inteligentnych mikroprocesorów osiągnie 35 proc. w ciągu najbliższych ośmiu lat.”

Inteligentne mikroprocesory lub etykiety radiowe mogą, i już mają ogromny wpływ na działalność gospodarczą, usługi publiczne i produkty konsumpcyjne od bardziej skutecznego recyklingu i opieki zdrowotnej do ograniczenia czasu spędzanego w punktach poboru opłat i w oczekiwaniu na bagaż na lotnisku.

Aby mieć pewność, że Europa jest gotowa na te zmiany, Komisja określiła w dniu dzisiejszym następujące zasady ochrony prywatności i danych osobowych.

- Konsumenci powinni mieć kontrolę nad tym czy produkty, które kupują w sklepach mają inteligentne mikroprocesory czy nie. Należy zagwarantować automatyczną, natychmiastową i bezpłatną dezaktywację mikroprocesorów w punkcie sprzedaży przy zakupie produktów wyposażonych w inteligentne mikroprocesory, chyba że konsument wyraźnie wyrazi życzenie, by mikroprocesor pozostał aktywny. Można przyznać odstępstwa od tej zasady, na przykład po to by uniknąć niepotrzebnych obciążeń dla sprzedawców detalicznych, wyłącznie po przeprowadzeniu oceny oddziaływania mikroprocesora na prywatność.
- Przedsiębiorstwa lub władze publiczne stosujące inteligentne mikroprocesory powinny udzielać konsumentom jasnych i prostych informacji, aby mogli oni zrozumieć czy ich dane osobowe będą wykorzystywane, jaki rodzaj danych jest gromadzony (np. imię i

nazwisko, adres lub data urodzenia) i w jakim celu. Powinny one również gwarantować przejrzyste etykietowanie urządzeń odczytujących informacje przechowywane w inteligentnych mikroprocesorach oraz punkty kontaktowe dla obywateli pragnących uzyskać więcej informacji.

- Stowarzyszenia i organizacje detalistów powinny rozpowszechniać wśród konsumentów wiedzę na temat produktów zawierających inteligentne mikroprocesory poprzez wspólny europejski znak oznaczający zastosowanie inteligentnego mikroprocesora w danym produkcie.
- Przedsiębiorstwa i władze publiczne powinny przeprowadzać ocenę wpływu na prywatność i ochronę danych osobowych przed zastosowaniem inteligentnych mikroprocesorów. Oceny te, zweryfikowane przez krajowe organy ds. ochrony danych, powinny gwarantować bezpieczeństwo i ochronę danych osobowych.

W 2008 roku na całym świecie sprzedano 2,2 mld nośników RFID, takich jak te stosowane w punktach poboru opłat lub do identyfikacji kontenerów wysyłkowych, a około jedną trzecią z nich w Europie. Wartość nośników RFID na rynku światowym szacuje się na 4 mld EUR w 2008 r. i oczekuje się, że wzrośnie ona do około 20 mld EUR do 2018 r.

- **Podstawowe informacje:**

W 2006 roku Komisja Europejska rozpoczęła konsultacje społeczne na temat rozwoju i wykorzystania inteligentnych mikroprocesorów (lub technologii identyfikacji nośników RFID). W oparciu o te konsultacje w marcu 2007 r. Komisja przyjęła komunikat pokazujący, że obywatele Europy oczekują dalszych działań w odniesieniu do zagwarantowania prywatności i ochrony danych osobowych. Dzisiejsze zalecenie opracowane w drodze konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami zarówno ze strony przemysłowych dostawców, jak i użytkowników, organów normalizacyjnych, organizacji konsumenckich, grup społeczeństwa obywatelskiego oraz związków zawodowych jest odpowiedzią na te oczekiwania i dąży do stworzenia równych szans dla europejskiego przemysłu przy jednoczesnym poszanowaniu prywatności jednostek. Państwa członkowskie w chwili obecnej mają dwa lata na poinformowanie Komisji o działaniach, które zamierzają podjąć, aby zagwarantować realizację celów zalecenia. W ciągu trzech lat Komisja przygotowuje sprawozdanie na temat wdrażania zalecenia obejmujące analizę jego wpływu na przedsiębiorstwa i władze publiczne stosujące inteligentne mikroprocesory oraz jego wpływu na obywateli.

12. Dyskusja obywateli nad przyszłością Europy podczas spotkania w Brukseli

W dniu 11 maja odbyło się w Brukseli spotkanie 150 obywateli państw unijnych z decydentami europejskimi, podczas którego przekazano decydentom zalecenia co do możliwych rozwiązań problemów gospodarczych i społecznych trapiących Europę. Szczyt Obywatelski jest zwieńczeniem pierwszej etapu Europejskich Debat Obywateli 2009, w których wzięło udział około 250 000 użytkowników Internetu oraz 1600 osób reprezentujących wszystkie grupy społeczne i zawodowe w 27 państwach członkowskich.

„Udział obywateli w rządzeniu jest niezbędnym narzędziem demokracji”, powiedziała **Margot Wallström**, wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej odpowiedzialna za stosunki instytucjonalne i strategię komunikacji społecznej. „Jest to bowiem świetnie działający mechanizm polityki przyszłości, bez którego demokracja XXI wieku nie może się obejść. Odbywający się w dniu dzisiejszym szczyt dowiódł, że owszem, możemy zbliżyć do siebie UE i jej obywateli. Wszyscy, niezależnie od wykształcenia, zawodu czy pochodzenia społecznego,

mogą przyczynić się do tworzenia lepszej polityki w Europie, w której decydenci są w większym stopniu odpowiedzialni przed obywatelami za swoje działania”.

Zalecenia co do kierunków polityki europejskiej zaprezentowane podczas dzisiejszego szczytu zostały wybrane w wyniku procesu zainicjowanego przez 1600 obywateli, uczestników debat krajowych we wszystkich 27 państwach członkowskich, z których każda miała wyłonić 15 propozycji, które cieszyły się największym poparciem. Wśród tych wybranych zaleceń znajduje się m.in. potrzeba opracowania kompleksowych środków stymulujących gospodarkę europejską, ściślejszej kontroli rynków finansowych, większej koncentracji wydatków na badania i innowację oraz zwiększonych inwestycji w energię produkowaną z poszanowaniem zasady zrównoważonego rozwoju. Poruszono także kwestię walki z ubóstwem, propagowania niezbędnej równowagi między życiem zawodowym i prywatnym oraz intensywniejszych działań w zakresie kształcenia.

Celem drugiego etapu Europejskich Debat Obywateli będzie rozpowszechnianie wyników pierwszego etapu oraz dyskusja na temat zaleceń z szerszą publicznością, w szczególności z nowo wybranymi w czerwcu 2009 r. posłami do Parlamentu Europejskiego, w trakcie serii imprez regionalnych, które odbędą się w pięciu krajach od września do grudnia 2009.

Europejskie Debaty Obywateli zostały zorganizowane przez konsorcjum złożone z ponad 40 europejskich organizacji partnerskich pod przewodnictwem Fundacji króla Baldwina oraz współfinansowane przez Komisję Europejską w ramach programu „Debata o Europie”.

- **Informacja na temat genezy powyższej inicjatywy**

Organizację Europejskich Debat Obywateli 2009 oparto na podobnej, zrealizowanej z sukcesem, inicjatywie z 2007 r., dzięki której powstał nowy model udziału obywatelskiego. Miał on formę pierwszego ogólnoeuropejskiego projektu uwzględniającego udział obywateli 27 państw członkowskich w debacie nad przyszłością Europy. Dzięki dodaniu możliwości uczestnictwa w Debatkach 2009 przez Internet wzięło w nich tym razem udział o wiele więcej obywateli europejskich. Krajowe strony internetowe działające w każdym państwie członkowskim od grudnia 2008 r. odwiedziło ok. 250 000 osób.

13. Komisja proponuje nowe ramy regulacyjne w zakresie opłat za ochronę lotnictwa

Komisja Europejska przyjęła w dniu 11 maja br. projekt dyrektywy w sprawie opłat za ochronę lotnictwa w Europie. Projekt opiera się na niedawnym sprawozdaniu dotyczącym finansowania ochrony lotnictwa. Ma on zapewnić ustalenie stawek opłat za ochronę w sposób przejrzysty, niedyskryminujący i w powiązaniu z ponoszonymi kosztami, a także konsultowanie ich wysokości z liniami lotniczymi. Proponuje się również ustanowienie niezależnego organu nadzorczego w każdym państwie członkowskim.

W kontekście ogólnie trudnej sytuacji gospodarczej, **Antonio Tajani**, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej odpowiedzialny za transport, stwierdził: „Podjęto znaczące działania w celu zapewnienia ochrony osób podróżujących drogą lotniczą. Spowodowało to wzrost kosztów ponoszonych przez pasażerów. Musimy podjąć kroki, które zagwarantują najbardziej opłacalne rozwiązanie, jeśli chodzi o zapewnianie ochrony.”

W chwili obecnej systemy obciążania kosztami ochrony lotnictwa podlegają przepisom krajowym. Informacje udostępniane pasażerom na temat tych kosztów bywają jednak niedostateczne i nie wszystkie porty lotnicze w UE prowadzą regularne konsultacje w sprawie opłat z liniami lotniczymi. Sytuacja ta utrudnia stworzenie prawdziwie równych reguł gry dla przewoźników i portów lotniczych, co ma szczególnie istotne znaczenie w kontekście wyzwań, które stoją przed całą branżą lotniczą.

Zgodnie z wnioskiem zawartym w niedawnym sprawozdaniu Komisji, dla zapewnienia uczciwej i niezakłóconej konkurencji między liniami lotniczymi oraz między portami lotniczymi istotne jest, aby opłaty za ochronę nie miały charakteru dyskryminującego i były ściśle powiązane z kosztami¹. Dlatego też Komisja Europejska proponuje ustalenie następujących wspólnych zasad pobierania opłat za ochronę w portach lotniczych Wspólnoty:

1. **Brak dyskryminacji**: Opłaty za ochronę nie mogą wprowadzać dyskryminacji wśród pasażerów ani linii lotniczych.

2. **Konsultacje**: Kwestie opłat za ochronę należy obowiązkowo konsultować z liniami lotniczymi w sposób regularny, co najmniej raz w roku. Przed podjęciem decyzji porty lotnicze powinny uwzględnić stanowisko linii lotniczych, a w przypadku braku porozumienia powinny uzasadnić swoją decyzję.

3. **Przejrzystość**: Należy zapewnić przejrzystość na trzech różnych poziomach:

- na poziomie portów lotniczych: Linie lotnicze powinny otrzymywać od portów lotniczych informacje na temat poszczególnych elementów, na podstawie których określa się wysokość opłat za ochronę (np. usług i elementów infrastruktury udostępnianych w zamian za pobierane opłaty, sposobu obliczania opłat czy planowanych inwestycji).
- na poziomie linii lotniczych: Aby umożliwić portom lotniczym właściwą ocenę przyszłych potrzeb inwestycyjnych i lepsze dostosowanie infrastruktury wykorzystywanej do ochrony, linie lotnicze powinny przekazywać terminowo swoje prognozy ruchu.
- na poziomie państw członkowskich: Ważne jest wprowadzenie przejrzystości odnośnie do skutków ekonomicznych tych krajowych środków ochrony, które są bardziej surowe niż wymogi UE.

4. **Powiązanie kosztów z wysokością opłat**: Opłaty za ochronę powinny być wykorzystywane wyłącznie na pokrycie kosztów ochrony oraz uwzględniać granty i dotacje na cele ochrony udzielane przez władze, a także koszty finansowania urządzeń i instalacji służących ochronie.

5. **Niezależny organ nadzorczy** oraz rozstrzyganie sporów: Każde państwo członkowskie powinno ustanowić niezależny podmiot odpowiedzialny za zapewnienie prawidłowego stosowania środków, włącznie z procedurą rozstrzygania sporów pomiędzy portami lotniczymi a ich użytkownikami.

---

¹ Sprawozdanie Komisji dotyczące finansowania ochrony lotnictwa, COM(2009) 30 wersja ostateczna z 2.2.2009.

14. Przewodniczący Komisji i Parlamentu Europejskiego omawiają z europejskimi przywódcami duchowymi kwestie dotyczące etycznego wkładu w zarządzanie gospodarką w skali europejskiej i światowej

Na zaproszenie przewodniczącego Komisji Europejskiej José Manuela Barroso w siedzibie Komisji Europejskiej odbyło się spotkanie, w czasie którego około dwudziestu wpływowych europejskich przedstawicieli chrześcijaństwa, judaizmu i islamu prowadziło nieformalny dialog z przedstawicielami UE. Spotkanie wspólnie poprowadzili przewodniczący Komisji **José Manuel Barroso** i przewodniczący Parlamentu Europejskiego **Hans-Gert Pöttering**. Głównym tematem tegorocznego spotkania były najważniejsze europejskie i światowe wyzwania: kryzys gospodarczy i finansowy oraz wkład etyczny w zarządzanie gospodarką w skali europejskiej i światowej.

Było to piąte doroczne spotkanie przewodniczących instytucji unijnych z przywódcami religijnymi. Spotkania zapoczątkował w 2005 r. przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso.

W tym roku rozmowy oscylowały wokół tematu „Kryzys gospodarczy i finansowy. Wkład etyczny w zarządzanie gospodarką w skali europejskiej i światowej”. Przewodniczący Barroso oświadczył: „Wraz z pogłębianiem się kryzysu gospodarczego i finansowego coraz wyraźniejsza staje się potrzeba pogodzenia kwestii zarządzania gospodarką z podstawowymi wartościami etycznymi, na których od ponad 50 lat opiera się nasza idea wspólnej Europy. Komisja podjęła w tym zakresie znaczące inicjatywy, przede wszystkim w dziedzinie regulacji rynku finansowego, zmierzające do wzmocnienia poczucia odpowiedzialności i koncepcji trwałego rozwoju w odniesieniu do naszych gospodarek.”

Przewodniczący Parlamentu Europejskiego Hans-Gert Pöttering, podkreślił: „Dla obywateli Unii Europejskiej nastął niezwykle trudny okres pod względem gospodarczym. W takich czasach, jak obecne, należy przede wszystkim podkreślać, że Europa jest wspólnotą wartości oraz uwydatniać leżącą u podstaw UE zasadę solidarności. Poszukiwane przez nas wspólne rozwiązania muszą być zakorzenione w godności ludzkiej i za ich sprawą należy zadbać o wszystkich członków naszego społeczeństwa. Podstawowe znaczenie ma w tym względzie rola religii i kościołów. To właśnie one bardzo często są zaangażowane w działania na rzecz najbardziej potrzebujących”.

Uczestnicy spotkania wsparli unijne wysiłki zmierzające do koordynowania i stymulowania działań na rzecz polepszenia regulacji finansowych, pobudzenia gospodarki i zwiększenia zatrudnienia w Europie i na całym świecie, a także zarządzania tymi działaniami. Wskazali również na potrzebę dopilnowania, aby na etapie kształtowania polityki w pierwszym rządzie uwzględniano kwestię sprawiedliwości społecznej, i przypomnieli, że w momencie gdy bezrobocie i bieda przybierają niepokojące rozmiary, społeczność unijna powinna wspólnie działać na rzecz tworzenia i wprowadzania w życie konkretnych środków służących złagodzeniu negatywnego wpływu kryzysu na sytuację obywateli. Uczestnicy podkreślili swoje zaangażowanie na rzecz odnowienia poczucia solidarności wśród Europejczyków wszystkich wyznań i przekonań oraz wzbudzania ducha etyki w działaniach podmiotów finansowych i gospodarczych.

15. Unijni urzędnicy wracają do szkolnych ław

Sześciuset unijnych urzędników powróci w tym roku do swoich starych szkół, wielu z nich w sam Dzień Europy, 9 maja, lub w okolicach tej daty. Chodzi o to, aby nadać Europie ludzkie oblicze oraz porozmawiać z uczniami na interesujące ich kwestie związane z Europą. Inicjatywę „Powrót do szkoły” rozpoczęto w 2007 r. W tym roku ma ona miejsce w dziewięciu państwach UE w okresie od marca do listopada.

„To bardzo konkretny sposób nawiązania kontaktu z nowym pokoleniem Europejczyków” powiedziała **Margot Wallström**, wiceprzewodnicząca Komisji, odpowiedzialna za stosunki instytucjonalne i strategię komunikacji społecznej. „Powrót do korzeni to wspaniały sposób na nawiązanie porozumienia z młodymi ludźmi oraz rozmowę o tym, w jaki sposób UE wpływa na nasze życie codzienne. I, co być może jest jeszcze ważniejsze, to jedyna w swym rodzaju szansa na dowiedzenie się, czego chcą młodzi ludzie oraz czego oczekują od Europy.” Sama komisarz często spotyka się z uczniami podczas swych podróży służbowych, a 14 maja planuje odwiedzić szkołę Alyssa w Birmingham.

W wielu innych państwach członkowskich inicjatywa ta odbywa się we współpracy z organami krajowymi. W Niemczech kanclerz Angela Merkel wzięła udział w spotkaniu z uczniami szkoły Lise Meitner specjalizującej się w naukach ścisłych. Wizyty organizowane są w związku z „Dniem Wiosny w Europie” – projektem dla szkół finansowanym przez Komisję już od siedmiu lat.

W tym roku w wydarzeniach związanych z Dniem Wiosny weźmie udział prawie 50 członków Parlamentu Europejskiego, w tym przewodniczący Parlamentu Hans-Gert Pöttering, pięciu komisarzy (Wallström, Figel, Kuneva, Kovacs, Orban) oraz wielu przedstawicieli europejskich środowisk opiniotwórczych, takich jak laureat Nagrody Nobla Lech Wałęsa czy francuski pisarz Marc Levy.

- **Podstawowe informacje**

Inicjatywa „Powrót do szkoły” umożliwia urzędnikom instytucji unijnych ponowne odwiedzenie ich starych szkół, aby opowiedzieć o wyborze kariery urzędnika europejskiego, obecnej pracy oraz o wyzwaniach i możliwościach związanych z życiem i pracą poza granicami kraju. „Powrót do szkoły” odbył się po raz pierwszy w 2007 r., z inicjatywy Komisji i rządu niemieckiego, aby uświetnić obchody 50 rocznicy podpisania Traktatu rzymskiego. Od tego czasu kolejne prezydencje Rady UE włączały się w przygotowania tego wydarzenia, a od tego roku zostało ono poszerzone na kolejną grupę krajów, poza prezydencje czeską i szwedzką.

Kalendarz „Powrotu do szkoły” urzędników Komisji w 2009 r.:

Austria: 4-9 maja

Łotwa: 9 maja

Republika Czeska: 15 maja

Portugalia: 22 maja

Irlandia: 31 sierpnia - 4 września

Szwecja: 20 listopada

Niderlandy: listopad (data do potwierdzenia)

Węgry: cały rok

Niemcy: już zrealizowano (9-15 marca)

16. Na szczycie UE w sprawie zatrudnienia uzgodniono sposoby walki z rosnącym bezrobociem

W Pradze w dniu 7 maja br. miał miejsce specjalny szczyt UE poświęcony opanowaniu wpływu kryzysu gospodarczego na miejsca pracy w Europie. Prezydencje wchodzące w skład trojki (rządy czeski, szwedzki i hiszpański) wraz z Komisją Europejską, pracodawcami i związkami zawodowymi wspólnie szukały najlepszych rozwiązań, które pozwoliłyby utrzymać miejsca pracy i pomóc znaleźć nowe tym, którzy je utracili. Na szczycie określono dziesięć działań mających na celu walkę z bezrobociem i tworzenie nowych miejsc pracy.

Przewodniczący **Barroso** powiedział: „Dzisiejszy szczyt UE poświęcony zatrudnieniu jest istotnym etapem prowadzącym do intensywniejszych i lepiej skoordynowanych działań na rzecz zatrudnienia. Nie możemy zapobiec temu, że obecny kryzys powoduje bezrobocie, jednak natychmiastowe działanie może ograniczyć utratę miejsc pracy i pomóc milionom ludzi znaleźć nową i lepszą pracę. Natychmiastowe działanie oznacza również stworzenie podstaw dla trwałej naprawy gospodarki. Dzisiejszy szczyt nie rozpoczyna ani nie kończy działań UE związanych z zatrudnieniem. Jednak niesie on dla obywateli europejskich przesłanie, że chcemy, by ich zatrudnienie było celem numer jeden dla Europy. Wzywam wszystkie państwa członkowskie do zaangażowania się we wspólną pracę w celu przyspieszenia działań na rzecz zatrudnienia”.

„Naszym pierwszym priorytetem w czasie obecnego kryzysu są obywatele – zachowanie ich miejsc pracy i umożliwienie im znalezienia nowych tak szybko, jak to możliwe. Musimy wykorzystać wszystkie środki, którymi dysponujemy, by ograniczyć wpływ kryzysu na realną gospodarkę, a zwłaszcza na obywateli i ich źródła utrzymania”, powiedział **Vladimír Špidla**, komisarz UE ds. zatrudnienia. „Ten szczyt jest ważnym etapem w ustalaniu najlepszych sposobów walki z bezrobociem i tworzenia nowych miejsc pracy. Nasza strategia musi się opierać na intensywnym dialogu społecznym, wspólnym działaniu i tworzeniu synergii między polityką społeczną i gospodarczą. Nie ma konfliktu między podstawowymi wartościami społecznymi a konkurencyjnym rynkiem wewnętrznym.”

Szczyt wykazał istnienie szerokiego porozumienia wśród uczestników co do sposobów dalszego działania. W uzgodnionych głównych punktach położono nacisk na to, że przyszłe działania na rzecz zatrudnienia powinny opierać się na szeregu zasad oraz mieć na celu utrzymanie zatrudnienia i tworzenie nowych miejsc pracy, zwiększanie dostępności zatrudnienia, zwłaszcza dla młodych ludzi, podnoszenie kwalifikacji, odpowiadanie na potrzeby rynku pracy i promowanie mobilności. Zaproponowano dziesięć konkretnych działań skierowanych na rozwiązanie zarówno krótkoterminowych, jak i długoterminowych problemów. Działania te powinny być realizowane na poziomie krajowym i europejskim wspólnie z partnerami społecznymi:

- Utrzymanie możliwie największej liczby osób na ich miejscach pracy dzięki tymczasowemu dostosowaniu czasu pracy w połączeniu z przekwalifikowaniem oraz przy wsparciu z funduszy publicznych (w tym z Europejskiego Funduszu Społecznego).
- Stymulowanie przedsiębiorczości i tworzenia miejsc pracy, m.in. poprzez obniżanie pozapłacowych kosztów pracy oraz elastyczną ochronę socjalną.
- Zwiększenie skuteczności działania krajowych służb zatrudnienia poprzez zapewnianie intensywnego doradztwa, szkoleń i pomocy w poszukiwaniu pracy w pierwszych tygodniach bezrobocia, zwłaszcza dla młodych bezrobotnych.
- Znaczne zwiększenie do końca 2009 r. liczby wysokiej jakości staży i szkoleń w celu przyuczenia do zawodu.

- Promowanie rynków pracy bardziej sprzyjających integracji społecznej poprzez zapewnienie systemu zachęt na rzecz podejmowania pracy, prowadzenie skutecznej aktywnej polityki rynku pracy oraz modernizację systemów ochrony socjalnej, co powinno prowadzić do lepszej integracji grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, w tym osób niepełnosprawnych, osób o niskich kwalifikacjach oraz migrantów.
- Podnoszenie kwalifikacji na wszystkich szczeblach dzięki systemowi uczenia się przez całe życie, w szczególności poprzez umożliwienie osobom porzucającym naukę zdobycia kwalifikacji niezbędnych do znalezienia pracy.
- Wykorzystywanie mobilności siły roboczej w celu możliwie najlepszego dopasowania podaży i popytu na rynku pracy.
- Identyfikowanie ofert pracy i wymagań w zakresie kwalifikacji oraz poprawa prognozowania zapotrzebowania na określone kwalifikacje w celu odpowiedniego dostosowania oferty szkoleniowej.
- Pomoc bezrobotnym i młodym osobom w rozpoczęciu własnej działalności, np. poprzez zapewnienie wspierającego szkolenia nt. działalności gospodarczej oraz kapitału na rozruch bądź poprzez obniżenie lub zlikwidowanie opodatkowania nowopowstających przedsiębiorstw.
- Przewidywanie restrukturyzacji i zarządzanie nimi poprzez wzajemne uczenie się i wymianę dobrych praktyk.

Podczas szczytu dyskutowano również nad tym, jak połączyć działania na poziomie krajowym i europejskim dla osiągnięcia najlepszych rezultatów oraz jak najlepiej wykorzystać unijne środki i zasoby takie jak Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji. Funkcjonowanie obu tych funduszy poddano ostatnio korekcie w celu maksymalnego zwiększenia ich skuteczności w czasach kryzysu.

Aby przygotować szczyt, Komisja Europejska wspólnie z krajami sprawującymi obecnie prezydencję UE oraz tymi, które będą ją sprawować, zorganizowała szereg warsztatów (odbyły się one w Madrycie w dniu 15 kwietnia, w Sztokholmie w dniu 20 kwietnia i w Pradze w dniu 27 kwietnia). Ponadto w dniu 5 maja w Parlamencie Europejskim miała miejsce specjalna debata. Ten proces konsultacji umożliwił uzyskanie opinii możliwie najszerszego kręgu zainteresowanych stron, w tym partnerów społecznych na wszystkich szczeblach, przedstawicieli poszczególnych instytucji UE, państw członkowskich, publicznych służb zatrudnienia, środowiska naukowego i społeczeństwa obywatelskiego.

17. Południowy korytarz: UE i kraje partnerskie chcą uczynić krok naprzód

Komisja Europejska wraz z prezydencją czeską UE wystąpiły w dniu 7 maja br. jako gospodarze szczytu w Pradze, w którym uczestniczyły również partnerskie kraje trzecie, poświęconego budowie południowego korytarza energetyczno-transportowego. Przewodniczący Komisji Europejskiej **José Manuel Barroso** oraz premier Republiki Czeskiej **Mirek Topolánek** spotkali się z przywódcami krajów partnerskich z Azji Środkowej, Zakaukazia, Maszreku i Bliskiego Wschodu. Uczestnicy szczytu rozmawiali o praktycznych możliwościach realizacji budowy południowego korytarza energetyczno-transportowego, który umożliwiłby w szczególności dostawy gazu ziemnego do państw UE wzdłuż trasy korytarza. Szczyt był dla potencjalnych partnerów w ramach południowego korytarza pierwszą okazją do spotkania na najwyższym szczeblu oraz do omówienia kwestii leżących we wspólnym interesie. Kraje-odbiorcy, kraje-dostawcy i kraje tranzytowe w deklaracji przyjętej na szczycie po raz pierwszy oficjalnie określiły warunki, jakie konieczne

są do zapewnienia powodzenia tego przedsięwzięcia. Oprócz przewodniczącego Barroso w szczycie uczestniczył również komisarz **Andris Piebalgs**.

Przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso stwierdził: „Po czterech latach intensywnego dialogu z naszymi partnerami w dziedzinie energii z Azji Środkowej, Zakaukazia, Maszreku i Bliskiego Wschodu czynimy dziś ważny krok naprzód, podejmując konkretne zobowiązania, które pozwolą na urzeczywistnienie budowy południowego korytarza, w tym stworzenie połączenia transkaspijskiego. Szczyt stanowi wyjątkową okazję spotkania wszystkich najważniejszych partnerów w regionie, i tym samym zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego UE oraz nawiązania współpracy, która przyniesie korzyści wszystkim uczestnikom.

Szczyt jest imprezą współorganizowaną przez czeską prezydencję i Komisję Europejską. Uczestniczącymi krajami partnerskimi są Azerbejdżan, Egipt, Irak, Kazachstan, Turcja, Turkmenistan oraz Uzbekistan. W szczycie jako obserwatorzy wezmą również udział przedstawiciele Federacji Rosyjskiej, Stanów Zjednoczonych oraz Ukrainy. Obecni będą także przedstawiciele międzynarodowych instytucji finansowych (Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju, Banku Światowego).

Celem szczytu jest wyrażenie silnego poparcia politycznego dla budowy południowego korytarza oraz sformułowanie konkretnych zobowiązań, m.in. w zakresie połączenia transkaspijskiego. W tych ramach kraje-dostawcy energii, kraje tranzytowe i kraje-odbiorcy, leżące wzdłuż trasy korytarza, powinny podjąć zobowiązania, które umożliwią dostarczanie surowców energetycznych z regionu Morza Kaspijskiego i Bliskiego Wschodu do państw UE. Szczyt poświęcony jest również aspektom związanym z transportem w kontekście trasy wzdłuż południowego korytarza.

UE rozpoczęła ostatnio realizację ambitnego planu, który ma na celu poprawę jej bezpieczeństwa energetycznego. W ramach tej strategii południowy korytarz odgrywa niezwykle istotną rolę jako jedna z głównych inicjatyw w zakresie infrastruktury energetycznej, która ma przyczynić się do zdywersyfikowania źródeł energii i tras dostaw energii do UE.

Dalsze informacje na temat współpracy UE w zakresie energii z krajami Azji Środkowej i Zakaukazia można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/energy/international/international_cooperation/caucasus_central_asia_en.htm

18. Telekomunikacja: Komisja podejmuje działania w sprawie stawek za zakańczanie połączeń w celu zwiększenia konkurencji

Komisja Europejska wydała w dniu 7 maja br. jasne wytyczne dla unijnych organów regulacyjnych ds. telekomunikacji w sprawie stosowania opartej na kosztach metody ustalania stawek za zakańczanie połączeń, czyli opłat hurtowych pobieranych przez operatorów za zestawienie połączenia przychodzącego z sieci innego operatora, które to opłaty włączane są do wszystkich rachunków za telefon. Wytyczne zostały wydane w formie zalecenia, które krajowe organy regulacyjne są zobowiązane uwzględnić „w jak największym stopniu”. W zaleceniu wskazano szczególnie, że stawki za zakańczanie połączeń na poziomie krajowym powinny być ustalane w oparciu o rzeczywiste koszty zestawienia połączenia, ponoszone przez efektywnego operatora. Usunięcie nieprawidłowości cenowych między operatorami

telefonicznymi w całej UE obniży ceny konsumpcyjne połączeń głosowych w poszczególnych państwach członkowskich oraz między nimi, umożliwiając przedsiębiorstwom i gospodarstwom domowym zaoszczędzenie co najmniej 2 mld euro w latach 2009-2012, oraz będzie stanowiło wsparcie dla inwestycji i innowacji w całym sektorze telekomunikacyjnym. W 2008 r. stawki za zakańczanie połączeń w sieciach komórkowych były w UE bardzo zróżnicowane i wynosiły od 2,00 centów za minutę (na Cyprze) do 15 centów za minutę (w Bułgarii). Stawki za zakańczanie połączeń w sieciach komórkowych (średnio 8,55 centów za minutę) są zwykle dziesięć razy wyższe od stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych (średnio 0,57-1,13 centów za minutę). Wyższe stawki za zakańczanie połączeń w sieciach komórkowych utrudniają operatorom sieci stacjonarnych i małym operatorom sieci komórkowych konkurowanie z dużymi operatorami sieci komórkowych. Przedstawione rozbieżności i zróżnicowane podejścia regulacyjne negatywnie wpływają na jednolity rynek oraz konkurencyjność Europy.

„Pomimo wysiłków podejmowanych przez niektóre krajowe organy regulacyjne w celu zbliżenia poziomu stawek za zakańczanie połączeń do ich rzeczywistych kosztów, wciąż istnieją duże rozbieżności w całej UE, zwłaszcza między stawkami za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i komórkowych. Jest to niezgodne z postępującą konwergencją między telefonią stacjonarną i komórkową i może doprowadzić do poważnych zakłóceń konkurencji między państwami członkowskimi i operatorami” – powiedziała unijna komisarz ds. telekomunikacji **Viviane Reding**. „Komisja postanowiła zainterweniować dzisiaj przeciwko tym zakłóceniom konkurencji na jednolitym rynku, które utrudniają inwestycje w modernizację sieci stacjonarnych do technologii światłowodowej i których koszty ponoszą użytkownicy końcowi.”

„Obniżenie stawek za zakańczanie połączeń do poziomu efektywnego operatora zwiększy konkurencję z korzyścią dla europejskich konsumentów” – stwierdziła komisarz UE ds. konkurencji **Neelie Kroes**. „Jedynie rygorystyczne i zharmonizowane podejście do uregulowania tej kwestii zapewni usunięcie istniejących zakłóceń konkurencji w całej UE oraz umożliwi powstanie nowatorskich produktów łączących telefonię stacjonarną i komórkową. Dlatego też dzisiejsza decyzja Komisji ma kluczowe znaczenie dla sprzyjającego konkurencji rozwoju unijnych uregulowań w dziedzinie telekomunikacji.”

Aby wykorzystać cały potencjał jednolitego rynku telekomunikacji, w zaleceniu Komisji wprowadzono czynniki cenowe, które powinny zostać uwzględnione przez wszystkie krajowe organy regulacyjne ds. telekomunikacji w UE przy ustalaniu stawek za zakańczanie połączeń, które nie są cenami rynkowymi lecz cenami regulowanymi przez krajowe organy regulacyjne. Doprowadzi to do konwergencji stawek za zakańczanie połączeń znacznie poniżej obecnego poziomu (do około 1,5-3 centów za minutę do końca 2012 r. zgodnie z dokumentem roboczym służb Komisji towarzyszącym temu zaleceniu). Stawki za zakańczanie połączeń powinny być ustalane w oparciu o koszty ponoszone przez efektywnego operatora i powinny obowiązywać wszystkich operatorów na tym samym poziomie. Przez ograniczony okres czasu i pod pewnymi warunkami możliwe są wyjątki w odniesieniu do różnic cen, które pozostają poza kontrolą operatora.

Po dokonaniu oceny około 120 wniosków regulacyjnych przedłożonych przez krajowe organy regulacyjne ds. telekomunikacji, dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w ciągu ostatnich 6 lat, Komisja stwierdziła istnienie rozbieżności w całej Europie. Stawki za zakańczanie połączeń w sieciach komórkowych (średnio 8,55 centów za minutę) są blisko dziesięć razy wyższe od stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych (średnio

0,57-1,13 centów za minutę). Francuski organ regulacyjny ARCEP twierdzi, że wydajne stawki za zakańczanie połączeń w sieciach komórkowych mogłyby wynosić 1,00-2,00 centów za minutę.

- **Pośrednie dotacje dla operatorów sieci komórkowych**

Zdaniem Komisji przedstawione rozbieżności nie mogą być uzasadnione różnicami w kosztach świadczenia usług, specyfiką sieci lub rynku krajowego. Stanowią one pośrednie dotacje na rzecz operatorów sieci komórkowych posiadających duży udział w rynku, działając na niekorzyść mniejszych operatorów i operatorów sieci stacjonarnych. Utrudniają one również przeznaczanie finansowania na inwestycje o podstawowym znaczeniu, takie jak przechodzenie na szybkie sieci internetowe, oraz stanowią przeszkodę dla innowacyjnych usług, takich jak produkty łączące telefonię stacjonarną i komórkową oraz konkurencyjne cenowo pakiety połączeń.

Dla operatorów stawki za zakańczanie połączeń stanowią zarówno źródło dochodów, jak i wydatków: kiedy jeden operator ma mniejsze dochody z ich tytułu, inny ponosi w związku z tym mniejsze koszty. W ciągu czterech lat, w okresie 2009-2012, w następstwie przyjęcia przez organy regulacyjne bardziej spójnego podejścia określonego w zaleceniu mniejsi operatorzy sieci komórkowych (którzy kierują netto więcej połączeń do innych sieci) mogą spodziewać się, że będą musieli mniej płacić swoim większym konkurentom, operatorzy sieci stacjonarnych mogą zyskać co najmniej 2 mld euro dodatkowych dochodów dzięki niższym opłatom i ustalonym na podstawie kosztów stawkom za zakańczanie połączeń z sieci stacjonarnej do komórkowej, a konsumenci mogą zaoszczędzić co najmniej 2 mld euro. Długoterminowy wpływ będzie jeszcze bardziej istotny, ponieważ operatorzy będą generowali większe dochody, nowi operatorzy będą mieli motywację do wejścia na rynek i rozwoju, a konsumenci skorzystają z niższych cen i większej innowacyjności usług.

Wszystkie krajowe organy regulacyjne w UE powinny wprowadzić zalecane podejście do stawek za zakańczanie połączeń przed końcem 2012 r. Jednakże krajowe organy dysponujące ograniczonymi środkami mogą stosować inne podejścia dłużej, przez ograniczony okres czasu, pod warunkiem że będą osiągać te same sprzyjające konkurencji rezultaty.

19. Europejski Tydzień Małych i Średnich Przedsiębiorstw (MŚP) – propagowanie przedsiębiorczości w czasach kryzysu

Głównym celem pierwszego Europejskiego Tygodnia MŚP, który rozpoczął się w dniu 6 maja br. w Brukseli, jest propagowanie przedsiębiorczości oraz wiedzy na temat pomocy dla przedsiębiorstw. W dniach od 6 do 14 maja odbyło się ponad 1000 imprez w 35 krajach. W dzisiejszych czasach zasługi przedsiębiorców europejskich dla utrzymania dotychczasowych miejsc pracy i tworzenia nowych powinny znaleźć u nas szczególne uznanie, a sami przedsiębiorcy powinni otrzymać wsparcie. Podczas Tygodnia MŚP przedsiębiorcy mogli dowiedzieć się, jakiego rodzaju informacje, usługi doradztwa, wsparcie oraz nowe rozwiązania są dostępne na poziomie europejskim, krajowym, regionalnym oraz lokalnym, aby ułatwić im rozwijanie działalności.

Podczas ceremonii inauguracji Tygodnia MŚP wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej **Günter Verheugen** odpowiedzialny za przedsiębiorstwa i przemysł powiedział: „Komisja i państwa członkowskie włożyły dużo wysiłku, aby poprawić warunki działalności małych firm.

Sposobem na wyjście z kryzysu gospodarczego jest właśnie kreatywność MŚP, ich elastyczność i zdolność opracowywania nowych rozwiązań. Dziś już możemy odczuć pewną poprawę, ale nie wolno nam spocząć na laurach. Musi powstawać więcej MŚP, bo są one prawdziwymi motorami wzrostu i źródłem nowych miejsc pracy.”

Tydzień MŚP jest jednym ze środków wdrażających program Small Business Act, pierwsze całościowe ramy polityczne dotyczące MŚP w Unii Europejskiej i jej państwach członkowskich. Od początku swojej kadencji w 2004 r. Komisja Europejska może pochwalić się niemałymi osiągnięciami w zakresie działań polityki wsparcia MŚP, takimi jak:

- Propagowanie w UE zasady „**Najpierw myśl na małą skalę**”
- **Zmniejszanie obciążeń administracyjnych przedsiębiorstw:** MŚP skorzystają z uproszczonych środków oraz zmniejszonych kosztów administracyjnych, gdyż Komisja ustaliła cel zmniejszenia obciążeń administracyjnych, którymi obarczone są firmy, o 25% do 2012 r. Intencją Komisji jest również zaangażowanie państw członkowskich w tę akcję
- Przegląd **zasad pomocy państwa** ułatwi MŚP korzystanie z finansowania przez państwo szkoleń, badań i rozwoju, ochrony środowiska oraz z innych typów pomocy.
- Nowy **statut europejskiej spółki prywatnej** pozwoli MŚP na rozpoczęcie i prowadzenie działalności według tych samych przepisów prawa spółek w całej Europie.
- Europejski program wymiany **Erasmus dla młodych przedsiębiorców** uruchomiony na początku 2009 r. powinien zachęcić jego uczestników do podejmowania działalności gospodarczej oraz zainspirować tych, którzy mają już w planach jej rozpoczęcie. Program ten umożliwia nabycie cennych umiejętności w zarządzaniu MŚP dzięki pracy w przedsiębiorstwie w innym państwie członkowskim u boku doświadczonego przedsiębiorcy.
- Komisja zaproponowała nowe przepisy prawne w celu rozwiązania problemu **opóźnień w płatnościach** ze strony administracji publicznej i przedsiębiorstw.
- Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania **obniżonych stawek podatku VAT** w stosunku do usług świadczonych lokalnie, w tym usług pracochłonnych takich jak usługi fryzjerskie, gastronomiczne czy naprawcze.

20. Prawa konsumenta: Komisja pragnie, aby konsumenci mogli korzystać z Internetu bez granic

Komisja Europejska uruchomiła dziś w dniu 5 maja br. nowy przewodnik internetowy eYouGuide, w którym można znaleźć praktyczne rady na temat „cyfrowych praw” gwarantowanych konsumentom przez prawo unijne. Do stworzenia takiego przewodnika wezwał w 2007 r. Parlament Europejski. Przewodnik obejmuje kwestie praw konsumentów w stosunku do dostawców usług połączeń szerokopasmowych, zakupów internetowych, pobierania muzyki z sieci oraz ochrony danych osobowych w Internecie oraz na portalach społecznościowych. 48,5% gospodarstw domowych w Unii Europejskiej wyposażonych jest w szerokopasmowe łącze internetowe, ale – jak wykazały ostatnie badania Eurobarometru – brak zaufania do sieci powstrzymuje wielu konsumentów przed dokonywaniem transakcji online. Jedynie 12% Europejczyków korzystających z Internetu uznaje transakcje w Internecie za bezpieczne, 39% ma duże wątpliwości co do ich bezpieczeństwa, zaś 42% nie ośmieliłoby się dokonywać transakcji online. 65% użytkowników Internetu w UE nie wie, skąd czerpać informacje i rady na temat transgranicznych zakupów w UE. Jedna trzecia konsumentów byłaby gotowa rozważyć dokonanie zakupów online w innym państwie ze względu na lepszą jakość bądź cenę, ale jedynie 7% faktycznie się na to decyduje. Dostarczenie konsumentom jasnych informacji o przysługujących im prawach zwiększy

zaufanie i pomoże uwolnić pełen gospodarczy potencjał jednolitego Europejskiego rynku internetowego, którego dochody wynoszą 106 mld EUR.

„Internetowe prawa konsumenta w UE nie powinny zależeć od tego, gdzie zarejestrowano przedsiębiorstwo lub stronę internetową. Granice między państwami nie powinny dłużej komplikować życia konsumentom, jeśli zapragną oni kupić w Internecie książkę lub pobrać piosenkę”, stwierdziła **Viviane Reding**, komisarz UE ds. społeczeństwa informacyjnego i mediów. „Mimo poczynionych do tej pory postępów, nadal musimy zapewnić funkcjonowanie jednolitego rynku zarówno dla konsumentów, jak i dla działalności gospodarczej w sieci”.

„Jeśli chcemy, aby konsumenci swobodnie dokonywali zakupów i korzystali z możliwości oferowanych przez komunikację cyfrową, musimy dać im pewność w zakresie ochrony ich praw. Oznacza to ustanowienie i wprowadzenie w życie jasno określonych praw konsumenta, spełniających wysokie standardy obowiązujące na tradycyjnym rynku. Internet ma bardzo wiele do zaoferowania konsumentom, ale musimy stworzyć sytuację zaufania, która pozwoli swobodnie i spokojnie dokonywać w nim zakupów”, powiedziała **Meglana Kuneva**, komisarz UE ds. ochrony konsumentów.

• **Przewodnik po prawach konsumenta dziś**

W eYouGuide znajdujemy objaśnienie konkretnych praw europejskich konsumentów korzystających z Internetu lub robiących zakupy w sieci, które ukształtowały się dzięki 25-letniej tradycji unijnych zasad ochrony konsumentów. W trakcie korzystania z Internetu europejski konsument korzysta z prawa do:

- uzyskania przed dokonaniem zakupu jasnych informacji o cenach i warunkach sprzedaży;
- decydowania o tym, czy i w jaki sposób będą przetwarzane jego dane osobowe;
- wysyłki zakupów w ciągu 30 dni od ich dokonania;
- możliwości wycofania się z umowy w ciągu 7 dni roboczych od zakupu, jeśli konsument zmieni zdanie;
- przynajmniej 2-letniej gwarancji na zakupione produkty;
- ochrony przed nieuczciwymi sprzedawcami, nieuczciwymi klauzulami w umowach oraz nieuczciwymi praktykami handlowymi.

Konsumenci mogą być pewni, że wszystkie te prawa obowiązują na stronach internetowych z oznaczeniem „.eu”. W odróżnieniu do stron „.com” lub „.net”, strony z adresem zakończonym na „.eu” (co oznacza domenę najwyższego poziomu otwartą w 2006 r., która liczy obecnie 3 mln stron internetowych, [IP/09/536](#)), muszą być zarejestrowane przez osobę lub spółkę z siedzibą w jednym z 27 państw członkowskich UE i podlegają przepisom prawa europejskiego.

• **Prawa konsumenta jutro – „agenda cyfrowa”**

Viviane Reding i Meglena Kuneva wskazały na luki w przepisach wspólnotowych, których uzupełnienie może doprowadzić do zwiększenia zaufania konsumentów i polepszenia funkcjonowania jednolitego rynku działalności gospodarczej. W zaproponowanej przez obie komisarz wspólnej „agendzie cyfrowej” określono 8 najważniejszych dziedzin, w których potrzebne są działania na poziomie UE:

1. **Zwalczanie spamu** poprzez wprowadzenie we wszystkich państwach członkowskich i państwach sąsiadujących z UE sankcji z zakresu prawa cywilnego i prawa karnego o porównywalnej skuteczności. Zakaz spamu obecny jest w prawie unijnym od 2003 r., ale mimo tego 65% europejskich użytkowników Internetu nadal skarży się na jego nadmierną

ilość. 19,8% spamu na świecie pochodzi z USA, 9,9% z Chin, a aż 23,4% z Europy, gdzie w czołowej dwunastce znajdują się Włochy (3%), Hiszpania (2,9%), Wielka Brytania (2,7%) i Niemcy (2,4%) Do tego dokładają się państwa sąsiadujące z UE: Turcja (4,4%) i Rosja (6,4%).

2. Zagwarantowanie, aby na sytuację konsumenta **nie miał wpływu kraj pochodzenia treści cyfrowych (muzyka, gry, filmy, książki)**, poprzez stworzenie gruntu dla międzynarodowych systemów licencjonowania treści online.
3. Zagwarantowanie konsumentom sytuacji pewności prawnej w zakresie wykorzystywania pobranych z Internetu objętych prawami autorskimi piosenek, nagrań wideo oraz filmów poprzez **zniesienie obecnego rozdrobnienia przepisów dotyczących powielania na potrzeby prywatne**.
4. Rozszerzenie zasad ochrony konsumentów na umowy licencyjne dotyczące produktów, takich jak oprogramowanie antywirusowe, gry lub inne pobrane z Internetu treści objęte licencją. **Licencjonowanie powinno być gwarantem tych samych praw podstawowych jak w przypadku zakupu produktów**, tj. prawa do otrzymania produktu zgodnego z uczciwymi warunkami handlowymi.
5. Zagwarantowanie, aby do konsumentów **docierały w odpowiedni sposób informacje dotyczące polityki ochrony prywatności** i aby ochrona ta przebiegała na **uczciwie określonych warunkach umownych**.
6. Zarządzenie rozdrobnieniu i niekompletności przepisów o „**e-Dostępności**”, aby ułatwić osobom niepełnosprawnym (stanowiącym 15% populacji UE) korzystanie ze stron internetowych, elektronicznych form płatności i innych usług online.
7. Zbadanie możliwości **zwiększenia zaufania do płatności online**, w tym poprzez wykorzystanie już sprawdzonych modeli, jak system wycofania transakcji z karty kredytowej, który jest wyjściem ostatecznym pozwalającym konsumentom na anulowanie płatności na rzecz sprzedawców, którzy nie przestrzegają przepisów.
8. Współdziałanie ze stowarzyszeniami branżowymi i konsumentckimi w celu opracowania **europejskiej skali oznaczania zaufania do internetowych stron detalicznych**, które stosują się do najlepszych praktyk.

21. Zarządzanie Internetem: komisarz UE Viviane Reding nawołuje do pełnej prywatyzacji i pełnej odpowiedzialności ICANN od dnia 1 października

W wystąpieniu umieszczonym w dniu 4 maja br. na swojej stronie internetowej komisarz UE ds. społeczeństwa informacyjnego i mediów **Viviane Reding** zaapelowała o większą przejrzystość i odpowiedzialność w zakresie zarządzania Internetem od października 2009 r. Kluczowe decyzje w sprawie zarządzania Internetem, np. w sprawie domen najwyższego poziomu i w sprawie zarządzania rejestrem internetowym, podejmowane są obecnie przez Internetową Korporację ds. Nadawania Nazw i Numerów (ICANN), prywatną korporację typu non-profit z siedzibą w Kalifornii. Dotychczas ICANN działała w oparciu o umowę z Departamentem Handlu USA. Jednakże okres obowiązywania tej umowy upływa z dniem 30 września br. W odniesieniu do przyszłej działalności ICANN w dniu dzisiejszym komisarz

Viviane Reding przedstawiła nowy model zarządzania Internetem. Model ten obejmowałby pełną prywatyzację ICANN i przejęcie odpowiedzialności przez tę organizację, niezależny organ sądowy, a także „G12 na rzecz zarządzania Internetem” – wielostronne forum, podczas którego przedstawiciele rządów mogłyby omawiać ogólną politykę zarządzania Internetem i kwestie bezpieczeństwa.

„Ufam, że prezydent Obama będzie miał odwagę, mądrość i szacunek dla globalnego charakteru Internetu, konieczne do przygotowania podstaw dla stworzenia we wrześniu nowego, bardziej odpowiedzialnego, przejrzystego, demokratycznego i wielostronnego modelu zarządzania Internetem,” powiedziała dziś rano w swoim internetowym wystąpieniu komisarz Viviane Reding. „Nadszedł czas działania. A Europa będzie gotowa wesprzeć prezydenta Obamę w jego wysiłkach.” Komisarz podkreśliła, że „chwila prawdy nadejdzie dnia 30 września, kiedy upłynie okres obowiązywania umowy między ICANN a rządem USA. Umożliwi to pełną prywatyzację ICANN i podnosi również kwestię odpowiedzialności ICANN od dnia 1 października.”

ICANN zajmuje się niektórymi z najbardziej wrażliwych kwestii dotyczących zarządzania Internetem, takimi jak domeny najwyższego poziomu i zarządzanie internetowym systemem adresowania, który zapewnia połączenie między sobą milionów komputerów. ICANN powołano w Kalifornii w 1998 roku na mocy umowy z rządem Stanów Zjednoczonych.

„Odpowiedzialność ICANN jest koniecznością,” stwierdziła Viviane Reding. „Decyzja administracji Clintona o stopniowej prywatyzacji nazw domen internetowych i systemu adresowania była właściwa. W perspektywie długoterminowej nie do zaakceptowania jest fakt, że departament rządu tylko jednego państwa sprawuje nadzór nad usługą internetową, z której korzystają miliony ludzi na całym świecie.”

Komisarz UE Viviane Reding przedstawiła również jak mógłby wyglądać **nowy model zarządzania Internetem** po dniu 30 września. Model ten mógłby w szczególności obejmować:

- **w pełni sprywatyzowaną i niezależną ICANN** spełniającą najwyższe standardy ładu korporacyjnego, a zwłaszcza dotyczące przejrzystości finansowej i wewnętrznej odpowiedzialności, podlegającą skutecznej kontroli sądowej.
- wielostronne forum, podczas którego przedstawiciele rządów mogłyby omawiać ogólne kwestie dotyczące polityki zarządzania Internetem, takie jak **„G12 na rzecz zarządzania Internetem”** – nieformalna grupa spotykających się co najmniej dwa razy do roku przedstawicieli rządów, która mogłaby, w razie potrzeby, wydawać większością głosów zalecenia dla ICANN. Grupa ta zapewniłaby szybką reakcję w razie zagrożeń dla stabilności, bezpieczeństwa i otwartości Internetu. Aby zapewnić równowagę pod względem geograficznym, w skład forum „G12 na rzecz zarządzania Internetem” wchodziłoby po dwóch przedstawicieli z Ameryki Północnej, Ameryki Południowej, Europy i Afryki oraz po trzech przedstawicieli z Azji i Australii, a także prezes ICANN bez prawa głosu. Organizacje międzynarodowe zajmujące się tą tematyką mogłyby uzyskać status obserwatora.

- **Tło**

Od wielu lat Unia Europejska odgrywa kluczową rolę w prowadzonych na forum międzynarodowym debatach na temat zarządzania Internetem. Komisja Europejska wielokrotnie nawoływała do pełnego powierzenia systemu zarządzania Internetem sektorowi prywatnemu, bez interwencji państwa w codzienne zarządzanie Internetem i nieustannie

wspiera otwarty dialog z udziałem wielu zainteresowanych podmiotów na temat polityki zarządzania Internetem i jego rozwoju. Komisja Europejska uczestniczy również w Rządowym Komitecie Doradczym Internetowej Korporacji ds. Nadawania Nazw i Numerów, którego głównym celem jest doradzanie ICANN w aspektach dotyczących porządku publicznego podejmowanych przez ICANN działań koordynacyjnych.

22. Przejrzystość: informacja w Internecie o odbiorcach płatności w ramach WPR; Niemcy muszą wywiązać się ze swych zobowiązań prawnych

Od północy dnia 30 kwietnia szczegółowe informacje dotyczące wszystkich odbiorców środków wypłacanych w ramach wspólnej polityki rolnej muszą być ogólnie dostępne na stronach internetowych zarządzanych przez organy państw członkowskich. Przejrzystość funduszy UE jest jednym z priorytetów obecnej Komisji. W grę wchodzi pieniądze podatników, którzy mają prawo wiedzieć, w jaki sposób są one wydawane. Niemcy są jedynym państwem członkowskim, które nie opublikowało do tej pory danych na temat płatności bezpośrednich. Komisja przyznaje, że istnieje kilka kwestii prawnych, które są specyficzne dla Niemiec i wynikają z wydawanych przez niektóre sądy rejonowe i okręgowe nakazów wstrzymujących publikację w indywidualnych przypadkach. Komisja jest przekonana, że Niemcy podejmą niezbędne kroki w celu usunięcia tych przeszkód w pełnej publikacji. Komisja oczekuje też, że Niemcy podejmą działania w kierunku publikacji informacji dotyczących wszystkich innych beneficjentów, których wymienione orzeczenia nie dotyczą. W przeciwnym przypadku, Komisja nie zawaha się przed wszczęciem postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

„To ważny dzień w naszej długiej kampanii na rzecz przejrzystości” – powiedziała **Mariann Fischer Boel**, komisarz ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. „Ludzie mają prawo wiedzieć, w jaki sposób wydawane są ich pieniądze. Przejrzystość powinna również wpłynąć na poprawę zarządzania tymi funduszami poprzez wzmocnienie kontroli publicznej nad sposobem, w jaki wykorzystywane są pieniądze. Jest to jedyny sposób na zapewnienie popartej faktami debaty na temat przyszłości wspólnej polityki rolnej. Sprawa Niemiec pozostaje na razie nierozstrzygnięta. Niemiecki minister zapewnił mnie, że trwają intensywne prace nad usunięciem ostatnich przeszkód prawnych na drodze do pełnej publikacji. Będziemy uważnie śledzić rozwój sytuacji. Chciałabym jednak podkreślić, że oczekuję, że z wyjątkiem przypadków, których tymczasowo dotyczą nakazy sądowe, Niemcy dokonają postępów w sprawie publikacji.”

Komisja pod przewodnictwem J. Barroso uczyniła przejrzystość funduszy UE jednym ze swych najważniejszych priorytetów. Do dnia 30 kwietnia 2009 r. wszystkie państwa członkowskie mają zapewnić publikację kompletnego wykazu odbiorców wszelkich środków pochodzących z unijnych funduszy na rzecz rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. Dzięki tej inicjatywie obywatele mogą wyszukiwać beneficjentów według nazwiska, gminy, otrzymanej kwoty (w odpowiedniej walucie) lub kombinacji tych kryteriów, które są następnie przedstawiane w postaci zestawu danych. Wymóg publikacji odbiorców środków pochodzących z funduszu na rzecz rozwoju obszarów wiejskich obowiązuje już od września 2008 r.

Niektóre rejonowe i okręgowe sądy administracyjne (Verwaltungsgerichte) w Niemczech w indywidualnych przypadkach wydały zakazy publikacji, w związku z obawami o ochronę danych. Naczelny sąd administracyjny (Oberverwaltungsgericht) w Münster unieważnił jednak

jedną z tych decyzji w wyniku procedury odwoławczej, stanowiąc, że należy kontynuować publikację. Rozpatrywane są wnioski dotyczące co najmniej dwóch dalszych decyzji.

Dostęp do krajowych stron można uzyskać przez poniższy link:

http://ec.europa.eu/agriculture/funding/index_en.htm

23. Komisja skarży Polskę przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości za niewdrożenie przepisów o równości płci

Komisja wniosła w dniu 14 maja br. do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości skargę przeciwko Polsce z powodu braku transpozycji przepisów UE zabraniających dyskryminacji ze względu na płeć w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (dyrektywa 2004/113/WE). Pomimo otrzymania uzasadnionej opinii (drugiego ostrzeżenia), wystosowanej przez Komisję w 2008 r., Polska nie przyjęła jeszcze środków niezbędnych do wdrożenia tej dyrektywy w krajowym prawodawstwie.

Europejski komisarz ds. równości szans **Vladimír Špidla** powiedział: „Ubolewam nad faktem niezgłoszenia Komisji przez Polskę krajowych środków wdrażających te ważne przepisy, przyjęte jednomyślnie przez państwa członkowskie w 2004 r. Prawo do równego traktowania jest jednym z podstawowych praw w UE, a dyrektywa ta jest fundamentem walki z dyskryminacją ze względu na płeć”.

Przepisy UE zakazują dyskryminacji ze względu na płeć poza miejscem pracy oraz zakazują bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji z tego względu, jak również molestowania seksualnego. Przepisy te mają zastosowanie do ogólnodostępnych towarów i usług, które są oferowane poza obszarem życia prywatnego i rodzinnego. Nie mają one zastosowania do treści prezentowanych przez środki masowego przekazu, ani do reklam, edukacji, kwestii związanych z zatrudnieniem i wykonywaniem zawodu. Dziedziny objęte zastosowaniem dyrektywy to na przykład transport, budownictwo mieszkaniowe, bankowość i ubezpieczenia.

W czerwcu 2008 r. Komisja, w ramach drugiego etapu postępowania w sprawie naruszenia, przesłała polskim władzom uzasadnioną opinię, dając im dwa miesiące na udzielenie odpowiedzi. Polskie władze powiadomiły Komisję, że przygotowania aktów prawnych w pełni transponujących dyrektywę są w toku. Komisja nie została jednak dotychczas poinformowana o przyjęciu tych środków, zdecydowała więc o wniesieniu do ETS sprawy przeciwko Polsce. Termin wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy upłynął 21 grudnia 2007 r.

Postępowanie w sprawie naruszenia zostało wszczęte do tej pory przeciwko dwunastu państwom członkowskim. Sześć postępowań – przeciwko Republice Czeskiej, Estonii, Grecji, Łotwie, Polsce i Zjednoczonemu Królestwu – jest nadal w toku. Zgodnie z art. 226 Traktatu WE w styczniu 2009 r. Komisja skierowała do Trybunału skargi przeciwko Grecji i Republice Czeskiej z powodu niezgłoszenia środków transponujących dyrektywę 2004/113/WE. W przypadku pozostałych krajów Komisja kończy prace nad analizą odpowiedzi władz krajowych na uzasadnione opinie i rozpatruje dalsze kroki w tej sprawie. Kolejnych decyzji należy się spodziewać w niedalekiej przyszłości.

- **Przebieg procedury**

Postępowanie w sprawie naruszenia składa się z trzech etapów. Pierwszy z nich polega na przesłaniu państwu członkowskiemu wezwania do usunięcia uchybienia, na które należy odpowiedzieć w ciągu dwóch miesięcy. Jeżeli osiągnięcie zgodności z przepisami UE wymaga dalszych działań, Komisja wydaje uzasadnioną opinię. Również w tym przypadku państwo członkowskie ma dwa miesiące na udzielenie odpowiedzi. W przypadku braku zadowalającej odpowiedzi Komisja może przekazać sprawę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w Luksemburgu. Komisja może także złożyć wniosek o nałożenie kary na państwo, które nie zastosowało się do wyroku Trybunału.

24. Podatki bezpośrednie: Komisja Europejska zwraca się do Polski z formalnym wnioskiem o zakończenie dyskryminacyjnego opodatkowania zagranicznych funduszy emerytalnych, funduszy inwestycyjnych i instytucji finansowych

Komisja Europejska wysłała do Polski uzasadnioną opinię (stanowi ona drugi etap postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przewidzianego w art. 226 Traktatu WE) w odniesieniu do prawodawstwa przewidującego wyższe opodatkowanie odsetek i dywidend wypłacanych zagranicznym funduszom emerytalnym i funduszom inwestycyjnym oraz wyższe opodatkowanie odsetek wypłacanych zagranicznym instytucjom finansowym. Jeżeli Polska nie udzieli zadowalającej odpowiedzi na uzasadnioną opinię w terminie dwóch miesięcy, Komisja może zdecydować o skierowaniu sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich. Sprawa dotyczy dwóch aspektów polskiego prawodawstwa dotyczącego podatków bezpośrednich.

Po pierwsze, Polska zwalnia polskie fundusze emerytalne i inwestycyjne z podatku od przedsiębiorstw. Dlatego wszystkie odsetki i dywidendy wypłacane funduszom krajowym są zwolnione z podatku. Jednakże dywidendy wypłacane z Polski zagranicznym funduszom emerytalnym i inwestycyjnym są opodatkowane podatkiem u źródła w wysokości 19 proc., chyba że konwencja podatkowa stanowi inaczej. Podobnie odsetki wypłacane z Polski zagranicznym funduszom emerytalnym i inwestycyjnym są opodatkowane podatkiem u źródła w wysokości 20 proc., chyba że konwencja podatkowa stanowi inaczej. Komisja uważa, że przepisy te stanowią ograniczenie swobodnego przepływu kapitału zagwarantowanego na mocy art. 56 Traktatu WE oraz swobody przedsiębiorczości, o której mowa w art. 43 Traktatu WE.

Po drugie, instytucje finansowe będące nierezydentem podlegają opodatkowaniu polskim podatkiem u źródła od kwoty brutto otrzymanych odsetek, natomiast instytucje krajowe są opodatkowane tylko od zysków netto, tzn. po odliczeniu powiązanych kosztów, takich jak odsetki płacone wierzycielom. Komisja jest zdania, że Polska nie spełniła w tym przypadku zobowiązań wynikających z art. 49 i 56 Traktatu WE dotyczących swobody świadczenia usług i swobodnego przepływu kapitału.

25. Komisja zaskarża Polskę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości za nałożenie podatku VAT na niektóre usługi transgranicznego transportu pasażerskiego

Komisja wnosi do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko Polsce w związku z nałożeniem podatku VAT na niektóre usługi transgranicznego transportu pasażerskiego świadczone przy użyciu autokarów zarejestrowanych za granicą.

Zgodnie z dyrektywą w sprawie podatku VAT, transgraniczne usługi przewozowe podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT w każdym państwie członkowskim za część trasy połączenia przebiegającą po jego terytorium. Polska wprowadziła szczególny system podatku VAT w odniesieniu do usług transgranicznego transportu pasażerskiego wykonywanych sporadycznie za pomocą autokarów zarejestrowanymi za granicą. Wspomniany system, który stosuje się do części przewozu podlegającej opodatkowaniu w Polsce, wiąże się z następującymi problemami:

- od kierowcy autokaru wymaga się zapłaty podatku w urzędzie celnym z chwilą wjazdu autokaru na terytorium Polski;
- kwotę podatku ustala się dla każdego pasażera jako 7 % z kwoty 285 PLN;
- przedsiębiorstwo przewozowe nie ma możliwości uzyskania zwrotu podatku VAT zapłaconego w Polsce.

System ten prowadzi zatem do sytuacji, w której należny w Polsce podatek VAT jest pobierany w formie zapłaty na granicy kwoty obliczonej w oparciu o uśrednioną podstawę opodatkowania od pasażera. System ten odbiega od przepisów wspólnotowych, gdyż zgodnie z dyrektywą w sprawie podatku VAT:

- należny od operatora świadczącego usługi przewozowe podatek VAT musi być zadeklarowany i zapłacony za pośrednictwem deklaracji VAT, a nie w formie jednorazowej opłaty na granicy;
- należna kwota podatku wynika z zastosowania stawki VAT do części łącznej należności zapłaconej z tytułu usługi transportowej, proporcjonalnej do odległości pokonanej na terytorium Polski;
- przedsiębiorstwu przewozowemu musi przysługiwać możliwość odliczenia w deklaracji okresowej podatku VAT zapłaconego w Polsce.

Ponadto polskie przepisy prowadzą do transgranicznych kontroli podatkowych, naruszając tym samym podstawowe zasady rynku wewnętrznego.

W czerwcu ubiegłego roku Komisja przesłała władzom polskim uzasadnioną opinię. Skoro władze polskie nie zmieniły przepisów krajowych w przewidzianym terminie, Komisja zdecydowała o skierowaniu sprawy do Trybunału Sprawiedliwości.

26. Komisja przedstawia sprawozdania w ramach procedury nadmiernego deficytu w odniesieniu do Litwy, Malty, Polski i Rumunii

W związku ze zgłoszeniem przez **Litwę, Malte, Polskę i Rumunię** deficytów budżetowych przekraczających 3% PKB w roku 2008, Komisja Europejska przyjęła dzisiaj odpowiednie sprawozdania w ramach części naprawczej paktu stabilności i wzrostu. Komisja dokonała w nich oceny – przy należyтым uwzględnieniu sytuacji gospodarczej i wszystkich innych istotnych czynników – czy deficyt w danym kraju utrzymuje się na poziomie bliskim wartości referencyjnej oraz czy jej przekroczenie ma charakter wyjątkowy i tymczasowy. We wszystkich przypadkach Komisja doszła do wniosku, że określone w Traktacie kryterium deficytu nie jest spełnione. W lutym Komisja wszczęła już procedury nadmiernego deficytu w stosunku do **Francji, Grecji, Hiszpanii, Irlandii oraz Łotwy**.

„Wiele krajów UE boryka się obecnie z deficytem budżetowym przekraczającym 3% PKB, głównie na skutek recesji, która prowadzi do spadku dochodów podatkowych i wzrostu wydatków na świadczenia dla bezrobotnych. Malta i Polska postanowiły także zastosować różne środki ożywienia koniunktury, zgodnie z europejskim planem naprawy gospodarczej. Ważne jest, by dzięki zmianom wprowadzonym w roku 2005 stosować pakt stabilności i

wzrostu w sposób elastyczny, a także by określić ścieżkę odpowiednio szybkiej korekty wskaźników deficytu i zadłużenia, co pozwoli utrzymać stabilność finansów publicznych w perspektywie średnio- i długoterminowej”, stwierdził komisarz ds. gospodarczych i walutowych, **Joaquín Almunia**.

- **Polska**

W roku 2008 deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w Polsce wyniósł 3,9% PKB, a więc przekroczył wartość referencyjną wynoszącą 3% i nie utrzymuje się już na bliskim jej poziomie. Przekroczenie progu wynika głównie z faktu, iż lata dobrej koniunktury jedynie w ograniczonym stopniu wykorzystano do konsolidacji finansów publicznych i wdrożenia głębokich reform po stronie wydatków. Przez ostatnich pięć lat Polska odnotowywała deficyty na poziomie średnio 4,3% PKB, mimo że tempo wzrostu gospodarczego przekraczało średnio 5%. Władze polskie skorygowały docelową wartość deficytu w roku 2009 do 4,6% PKB, co świadczy o tym, że przekroczenie wartości referencyjnej nie ma charakteru tymczasowego. Według wiosennej prognozy służb Komisji deficyt wzrośnie do 6,6% w roku bieżącym i do jeszcze wyższego poziomu w 2010 r., chyba że nastąpią zmiany w prowadzonej polityce.

Wzrost deficytu w roku 2008 wynika z obniżenia składek na zabezpieczenie społeczne, zwiększenia ulg podatkowych dla rodzin oraz korzystniejszej indeksacji emerytur i świadczeń społecznych. Również wyższe niż planowano spożycie pośrednie i inwestycje, a także spadek dochodów pod koniec 2008 r. związany ze spowolnieniem gospodarki, przyczyniły się do wyższego niż zakładano deficytu zarówno na szczeblu centralnym, jak i samorządowym.

Przekroczenie wartości referencyjnej nie może zostać uznane za wyjątkowe ani tymczasowe w rozumieniu Traktatu oraz paktu stabilności i wzrostu, co oznacza, że przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest spełnione. Dług publiczny brutto utrzymuje się na poziomie poniżej wartości odniesienia wynoszącej 60% PKB.

- **Kontekst: procedura nadmiernego deficytu**

Pakt stabilności i wzrostu zobowiązuje Komisję do sporządzenia sprawozdania w przypadku, gdy deficyt w państwie członkowskim przekracza wartość referencyjną wynoszącą 3% PKB. Procedurę nadmiernego deficytu wprowadzono w art. 104 Traktatu i sprecyzowano w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97, które stanowi część paktu. Zmieniony w 2005 r. pakt stabilności i wzrostu umożliwia uwzględnienie sytuacji gospodarczej przy formułowaniu zaleceń dotyczących tempa korekty wskaźników deficytu i zadłużenia.

Sprawozdanie Komisji jest kierowane do Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, który w ciągu czternastu dni wydaje na jego temat opinię. Uwzględniając tę opinię, Komisja decyduje o skierowaniu do Rady zalecenia w sprawie stwierdzenia istnienia nadmiernego deficytu (art. 104 ust. 5 i 6) oraz terminu jego korekty (art. 104 ust. 7).

27. Komisja zezwała na pomoc na rzecz budowy i eksploatacji północnego odcinka autostrady A1

Komisja zatwierdziła w maju pomoc państwa dla konsorcjum Gdańsk Transport Company przeznaczoną na koszty budowy i eksploatacji odcinka autostrady A1 między Gdańskiem a Toruniem.

W 1997 r. konsorcjum Gdańsk Transport Company otrzymało koncesję na budowę i eksploatację przez 42 lata tego odcinka autostrady. Jego ukończenie pozwoli uzupełnić transeuropejską sieć dróg o oś komunikacyjną północ-południe. Koncesjonariusz pokrywa koszty budowy dzięki kredytom, które po ukończeniu prac zostaną zrefundowane przez państwo za pośrednictwem Krajowego Funduszu Drogowego. W razie zwiększonych kosztów utrzymania i remontów autostrady Gdańsk Transport Company może oczekiwać rekompensaty z tych samych publicznych środków funduszu.

Komisja uznała, że korzyść jaką odniesie beneficjent jest proporcjonalna i konieczna, uznając tym samym zgodność pomocy z prawem wspólnotowym.

Opracowała:
dr Magdalena Skulimowska²

---

² Na podstawie konferencji prasowych komisarzy oraz informacji prasowych KE.